

ІЛОВАЙСЬКИЙ мартиролог

7 – 29 (31) серпня
2014 року

Київ – 2018

Іловайськ: про загиблих

У перемоги завжди багато «батьків». Бути переможцем прагне кожний: це може допомогти під час політичних виборів, у громадському житті, кар'єрному зростанні. Від поразок, або просто невдач всі традиційно намагаються відкараскатись.

Мова не про події під Іловайськом. Бо те, що сталося 29 серпня 2014 року – є подвигом: попри категоричну вимогу російської сторони скласти зброю, українські військові проривались з боєм, на «броні» та з автоматами у руках. Але те, що сталося після Іловайська – є поразкою. Всебічного розслідування не проведено, громадськість цікавить лише кілька примітивних питань, на кшталт: «винен президент України П.Порошенко у тому, що сталося, чи ні?»

Хоча у зв'язку з Іловайськом цікавили б зовсім інші питання. Наприклад: чому не зібрано матеріали про вбивства українських полонених та не передано їх до міжнародних судових інстанцій? Адже, відомо як мінімум три таких випадки, які потребують ретельного розслідування:

- вбивство офіцером збройних Сил Російської Федерації шести військовослужбовців 93-ї окремої механізованої бригади (які перед тим були роздягнуті);
- вбивство з відрізанням голів трьох бійців 39-го батальйону територіальної оборони «Дніпро-2» 24 серпня 2014 року;
- вбивство у полоні семи або восьми бійців батальйону територіальної оборони «Кривбас» членами формуванням т.зв. «Донського козацтва».

В усіх випадках є і свідки, і результати експертних досліджень, і фото- та відео- матеріали. Невже це нікого не цікавить?

Подібна ситуація і з ідентифікаціями загиблих. Не лише під Іловайськом, а взагалі, впродовж 2014-2015 років. Залишилось занадто багато неідентифікованих. І відповідальних за це немає.

До автора цих рядків, як заступника директора з наукової роботи Національного військово-історичного музею України, 30 серпня 2014 року звернувся полковник Генерального штабу Збройних Сил України Олексій Ноздрачов з проханням оперативно зібрати групу пошуковців для відправки на тимчасово підконтрольну росіянам та сепаратистам територію. Група мала складатись винятково з цивільних осіб: це була вимога представників Генерального штабу збройних сил Російської Федерації.

2 вересня 2014 року така група у складі 13 осіб, оснащена винятково за власний рахунок (включаючи автотранспорт, паливо, спецодяг, тощо) вирушила в район Савур-Могили. Пізніше перемістилась під Гловайськ. Впродовж осені 2014 року вона збрала понад 150 тіл та фрагментів загиблих.

Група, яка пізніше отримала назву Місія «Евакуація-200» («Чорний тюльпан») працювала, фактично, нелегально. Управління цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України ще не існувало. Виписувати відрядження добровольцям-пошуковцям ніхто з офіційних осіб Міністерства оборони України не квапився. Склалась трагікомічна ситуація: я, як заступник директора Національного військово-історичного музею України Міністерства оборони України, від свого імені писав людям відрядження туди, де вони ризикували загинути (на щастя, безпосередньо в зоні АТО, ніхто з наших пошуковців не загинув, але небезпечних випадків було чимало).

У зв'язку з тим, що пошуковці діяли навромацьки, жодних даних про наявність у визначених локаціях тіл вони не мали, довелось масово опитувати всіх свідків тих подій, членів родин, а також офіцерів управлінь та військових частин, які володіли бодай якоюсь інформацією.

Впродовж цих років було проведено значну роботу з уточнення кількості загиблих, зниклих безвісти, таких, що перебувають у полоні:

- ретельно проаналізовано списки бойових втрат, які складаються у Головному управлінні персоналу Генерального штабу Збройних Сил України, штабах об'єднань та з'єднань, воєнкоматах, Національній гвардії України;
- проведено опитування людей, які збирали тіла загиблих у період з 30 серпня по 2 вересня 2014 року (особовий склад 8-ї медроті з Полтави, полковник Ігор Палагнюк, підполковник Костянтин Гордієнко та ін.);
- збірано унікальний документальний, фото- та відео- матеріал під час роботи Місії «Евакуація-200» («Чорний тюльпан»);
- досліджено дані Дніпропетровського, Запорізького та Харківського бюро судово-медичної експертизи, куди надходили тіла загиблих;
- звірено свідчення про обставини зникнення (загибелі) бійців, які надавали їх рідні та друзі в Об'єднаному центрі звільнення заручників при Службі Безпеки України, та інформацію розміщену на різних інтернет-ресурсах, що допомагають шукати зниклих безвісти;
- опитано велику кількість командирів, офіцерів, рядових бійців, членів родин загиблих та зниклих безвісти, збірано свідчення про місце та обставини загибелі людей.

Кількість загиблих під час здійснення Іловайської операції та виходу з оточення т.зв. «Зеленим коридором» – один з головних предметів політичних спекуляцій. Політиками, журналістами, громадськими діячами, військовими називались різні цифри загиблих: 1 тисяча, 450, 350, тощо. Станом на сьогодні є остаточною цифра безповоротних втрат українських військ під Іловайськом, і всіх загиблих та зниклих безвісти можна назвати поіменно.

У серпні 2014 року українські війська мали найбільші, порівняно з іншими місяцями війни, втрати. Всього станом на сьогодні остаточно визнані загиблими впродовж серпня 2014 року 702 бійці (сюди входять як бойові, так і не бойові втрати). Ця цифра мала б збільшитись ще приблизно на 20 осіб, за рахунок ідентифікованих по ДНК загиблих, чії батьки не хочуть визнавати цей факт, а також зниклих безвісти. І це буде остаточною цифрою загиблих українських військовослужбовців за серпень 2014 року (включаючи втрати у Секторі Д – на півдні Донецької обл., у секторі А – під Луганськом тощо). Відтак, про «тисячу загиблих українських патріотів» йтись не може. 14 серпня 2015 року Анатолій Матіос оприлюднив результати розслідування Іловайських подій військовою прокуратурою. Він заявив: «Втрати особового складу Збройних Сил України, Національної гвардії, Міністерства внутрішніх справ складають 366 загиблих та 429 поранених. 128 потрапили в полон, 158 вважаються до цього часу зниклими безвісти»¹.

Практично одразу ця цифра була піддана сумнівам в одному з інтерв'ю авторитетним військовим, який упродовж 30 серпня – 2 вересня 2014 року очолював збір тіл загиблих в районі Іловайська, полковником Ігорем Палагнюком:

«– Откуда тогда взялась информация, что погибло 360, 460, от того же Матюса, а Герашенко вообще озвучивал тысячу человек погибших...

– А откуда я знаю? Моя группа первая туда зашла и последняя вышла, только мы, по сути, и работали с пленными, ранеными и погибшими. Ещё по захоронениям откапывали людей, но данные отправляли непосредственно на штаб, минуя меня. Но там не особо много было, основную массу двухсотых собрал я. С теми, что были прикопанными, ну, может, до двухсот человек было погибших. Но и то, я более чем уверен, что там прикопаны были и россияне»².

На підставі зібраних нами даних можна дійти висновку, що І. Палагнюк та А. Матіос були близькі до визначення точної кількості загиблих. Але, як зазначив військовий прокурор в одному зі своїх інтерв'ю, над роботою з уточнення обставин подій під Іловайськом працювало кілька людей, фактично, на «голому» ентузіазмі. Саме через це у списках, які оп-

рилюднів А. Матіос, є чимало недоліків. У списку подано 209 прізвищ та дані про 157 неідентифікованих тіл, що поховані у Дніпрі та Запоріжжі. Однак з числа названих поіменно воїнів далеко не всі загинули під Іловайськом. Приміром, там наводяться прізвища Івана Ломачука, Володимира Степанюка, Сергія Півоварчука – військовослужбовців 30-ї бригади, які полягли під с. Степанівка (у Секторі Д) 6 серпня 2014 року. Молодшого сержанта Олександра Карасика, який трагічно загинув під час руху ротно-тактичної групи 92-ї бригади в зону АТО. Фігурує ім'я бійця НГУ Вадима Наумова, що героїчно загинув 1 вересня 2014 року, і т.д.

Також серед не ідентифікованих загиблих чимало тіл привезено з інших місць, не пов'язаних з подіями під Іловайськом, передусім з території Сектору Д. Крім того, у судово-медичних експертизах враховані окремими загиблими фрагменти 22 тіл. На цю ж кількість «неідентифікованих загиблих» збільшено і список А. Матіоса. Ці фрагменти тіл (навіть найдрібніші кісточки) були зібрані пошуковцями Місії «Евакуація 200» («Чорний тюльпан»), які обстежували місця боїв через деякий час після роботи груп І.Палагнюка.

Водночас, у списках А. Матіоса немає чималої кількості інших загиблих. Однак, якщо від загальної кількості загиблих відняти помилково врахованих та додати відсутніх, у кінцевому результаті загальна цифра, названа А. Матіосом, залишається майже незмінною.

Отже, підсумувавши всі дані, можна зробити цілком впевнений висновок про таку кількість загиблих в Іловайських подіях:

Дата загибелі	Кількість загиблих	Фрагменти тіл, зареєстровані у СМЕ, як окремі загиблі (і пораховані такими у доповіді А. Матіоса)
Бої навколо Іловайська та в самому населеному пункті		
7 серпня	3	
10 серпня	12	
13 серпня	1	
16 серпня	3	
18 серпня	4	
19 серпня	7	
20 серпня	6	
21 серпня	7	
22 серпня	2	
23 серпня	2	

Дата загибелі	Кількість загиблих	Фрагменти тіл, зареєстровані у СМЕ, як окремі загиблі (і пораховані такими у доповіді А. Матіоса)
Загиблі внаслідок вторгнення збройних сил Російської Федерації		
24 серпня	8 (з них 1 неідентифікований)	
25 серпня	28	
26 серпня	6	
Спроба прориву на допомогу військам, оточеним під Гловайськом		
27/28 серпня	20 (з них 1 не ідентифікований)	
Вихід так званим «Зеленим коридором» (також враховані померлі від поранень у зоні оточення та загиблі під час спроби виходу самотужки 30-31 серпня)		
29 та 30-31 серпня	254*	22
Загинули 30 серпня неподалік від зони оточення (в інших документах зазначено 29.08.2014)	3	
Разом:	366	22

* Із них: 14 – взагалі не ідентифіковані, 27 – ідентифіковані по ДНК, але родини категорично не вірять у смерть та плекають надію, що їх близькі живі, перебувають у полоні, у «рабстві в Чечні», або переховуються та не дають про себе знати, тощо

Окрема категорія втрат – зниклі безвісти. Їх можна умовно поділити на чотири категорії:

1. Загиблі ідентифіковані по ДНК (найбільша категорія). У більшості випадків слідчими органами навіть винесено постанови про закриття справ. Однак родини з різних причин відмовляються визнати це, судяться зі слідчими органами, скаржаться у правозахисні та міжнародні організації тощо. У кінцевому результаті ці люди досі в одних списках вважаються зниклими безвісти, в інших – полоненими (але їх місце знаходження невідомо), у третіх – загиблими. Передусім, ідеться про родини з 93-ї окремої механізованої бригади, де станом на сьогодні практично всі ідентифіковані по ДНК, але мами вважають, що дані сфальсифіковані а їх діти перебувають у полоні.

2. Загиблі неідентифіковані по ДНК (родини здавали ДНК, але збігів немає). Водночас пошуковцями (але не слідчими органами) орієнтовно встановлено які тіла належать тому або іншому загиблому з числа тих,

чий родини здавали ДНК, та збігів немає. В даному випадку потрібно проводити додаткові дії:

- а) відбирати зразки ДНК у максимальній кількості близьких родичів;
- б) переробляти ДНК загиблого, здійснювати екстугмацію, з'ясувати чому немає збігів?

Подібні дії вже сприяли успішній ідентифікації 10 загиблих. Приміром, коли по першому аналізу ДНК по мамі не було збігів, і лише повторні тести довели, що загиблий – її син. Але залишається ще приблизно стільки ж не вирішених подібних ситуацій.

3. Особи, родини яких принципово не здають ДНК. Основні причини: не довіряють правоохоронним органам, вважають, що ті фальсифікують дані ДНК, плекають надію, що їх близький у полоні.

4. Дезертири, що значаться у списках Міністерства оборони України, як зниклі безвісти. На сьогодні таких залишилось лише кілька. Вони легко вираховуються: родини нікуди не звертаються з заявами про зникнення, уникають спілкування будь з ким.

Зниклі безвісти військовослужбовці та добровольці, по яких взагалі немає збігів по ДНК, по частинах розподіляються таким чином:

40-й батальйон тро «Кривбас»	14	Зразки ДНК здала більшість родин, інші відмовляються
Батальйон «Донбас»	8	По 1 родині збігів по ДНК немає, решта відмовляється здавати ДНК
51-а окрема механізована бригада	5	По 4 родинях збігів по ДНК немає, одна родина ДНК не здала. Водночас, щонайменше 3 з цих осіб мають бути серед загиблих. Потрібно переробляти ДНК
Батальйон «Івано-Франківськ»	3	По 2 родинях збігів по ДНК немає, по одній родині дані відсутні
93-я окрема механізована бригада	1	Батько мешкає в Росії, і, згідно чинного законодавства, має особисто приїхати в Україну для здачі ДНК. Батько передав в Україну свою таблицю ДНК у паперовому вигляді. Його ДНК співпало з одним із загиблих. Але ці висновки є неофіційними.
92-а окрема механізована бригада	1	Мама ДНК здавала, але збігів немає. Слід переробити експертизу.
3-й окремих полк спецназу	1	Родина відмовляється здавати ДНК

Таким чином, підсумовуючи все вище наведене, ми маємо 366 загиблих під Іловайськом упродовж 7-31 серпня 2014 року, а також ще 17 незнайдених. У цю цифру не входять військовослужбовці та правоохоронці, які помирали внаслідок поранень у госпіталях, були вбиті на війні пізніше, померли після демобілізації, тощо. Таких, на жаль – уже близько 100.

Посилання:

1. Головний військовий прокурор озвучив кількість загиблих в Іловайському котлі військових. Режим доступу:<https://tsn.ua/ato/golovniy-viyskoviy-prokuror-ozvuchiv-kilkist-zagiblih-v-ilovayskomu-kotli-viyskovih-475147.html>
2. SergMarco. Інтерв'ю с замначальника штаба оперативного командування «Восток» Игорем Николаевичем Палагнюком, режим доступу:<https://petrimazepa.com/ilomainsidepalagnyuk.html>

Ярослав Тинченко

Загиблі впродовж 7-23 серпня у боях навколо Лловайська та в самому населеному пункті:

**Загинули 7 серпня 2014 року під час здійснення оточення
м. Лловайськ:**

1. Ганічев Сергій Олексійович

Сержант, командир відділення,
40-й батальйон територіальної оборони «Кривбас».

2. Кордабньов Володимир Олександрович

Майор, начальник інженерної служби полку,
40-й батальйон територіальної оборони «Кривбас».

3. Кочура Максим Дмитрович

Солдат, номер обслуги,
40-й батальйон територіальної оборони «Кривбас».

**Загинули 10 серпня 2014 року під час першого наступу на
Лловайськ:**

4. Березовий Микола Вікторович «Береза»

Рядовий міліції, міліціонер, батальйон ПСМОП «Азов»

5. Дрьомін Андрій Сергійович «Світляк»

Рядовий міліції, міліціонер, батальйон ПСМОП «Азов»

6. Романов Іван Валентинович «Маджахед»

Рядовий міліції, міліціонер, батальйон ПСМОП «Азов»

7. Антонов Вадим Віталійович «Самольот», «Літачок»

Солдат резерву, стрілець, 2-й батальйон НГУ «Донбас».

8. Тарасюк Олег Андрійович «Тарас»

Доброволець, Добровольчий Український Корпус.

9. Федчишин Анатолій Миколайович «Білий»

Доброволець, Добровольчий Український Корпус.

10. Береза Роман Віталійович

Старший солдат, стрілець, 40-й батальйон тро «Кривбас».

11. Бонцевич Сергій Степанович

Старший солдат, стрілець, 40-й батальйон тро «Кривбас».

12. Палій Олександр Володимирович

Молодший сержант, головний сержант взводу,
40-й батальйон територіальної оборони «Кривбас».

Загинули 10 серпня 2014 року близько 14:30 під час зіткнення та комбінованого обстрілу поблизу м. Гловайськ:

13. Литвинський Юрій Олексійович «Монгол»

Полковник резерву (посмертно), заступник командира батальйону з озброєння, 2-й батальйон НГУ «Донбас».

14. Мотичак Роман Миколайович «Комуніст»

Старший солдат резерву, оператор, 2-й батальйон НГУ «Донбас».

15. Бойко Юрій Миколайович «Немо»

Полковник, начальник відділу, головне управління НГУ.

Загинув 13 серпня 2014 року від кульового поранення, отриманого під час звільнення сел. Грабське під Гловайськом:

16. Красов Дмитро Володимирович

Матрос, стрілець, 73-й морський центр спеціального призначення.

Загинули 16 серпня 2014 року близько 19.40 під час обстрілу з РСЗВ «Град» в районі смт. Старобешеве:

17. Горovenko Ігор Сергійович

Старший солдат, водій-електрик, 3-й окремих полк спеціального призначення.

18. Корнафель Євгеній Вадимович

Матрос, кулеметник, 73-й морський центр спеціального призначення.

19. Зінченко Олексій Володимирович

Капітан 1 рангу (посмертно), начальник центру, 73-й морський центр спеціального призначення.

(Помер 17 серпня 2014 року унаслідок поранень, отриманих напередодні під час обстрілу з РСЗВ «Град»)

Загинули 18 серпня 2014 року о 4:45 під час обстрілу з РСЗВ «Ураган» позиції підрозділу біля с. Новокатеринівка:

20. Лавошник Юрій Миколайович

Майор (посмертно), командир батареї, 93-я окрема механізована бригада.

21. Перов Аргур Дмитрович

Старший солдат, оператор-топогеодезист, 93-я окрема механізована бригада.

Загинули 18 серпня 2014 року в бою за звільнення м. Іловайськ

22. Тафійчук Сергій Володимирович

Старшина міліції, міліціонер, батальйон ПСМОП «Дніпро-1».

23. Харченко Роман Олегович

Сержант міліції, міліціонер, батальйон ПСМОП «Дніпро-1».

Загинули 19 серпня 2014 року під час другого наступу на м. Іловайськ:

24. Костюк Віталій Валерійович «Улибка»

Солдат резерву, кулеметник, 2-й батальйон НГУ «Донбас».

25. Паславський Марк Грегорі (Маркіян Григорій) «Франко»

Доброволець (капітан Армії США у відставці), стрілець, 2-й батальйон НГУ «Донбас».

26. Романенко Олександр Трохимович «Скіф»

Прапорщик резерву, старшина роти, 2-й батальйон НГУ «Донбас».

27. Шкарівський Сергій Олександрович «Шульц»

Капітан резерву, командир взводу, 2-й батальйон НГУ «Донбас».

28. Горячевський Олександр Олександрович

Рядовий міліції, міліціонер, батальйон ПСМОП «Шахтарськ»

29. Курочка Анатолій Михайлович «Дед»

Старший сержант міліції, міліціонер, батальйон ПСМОП «Шахтарськ»

30. Москаленко Володимир Васильович «Фін»

Рядовий міліції, міліціонер, батальйон ПСМОП «Шахтарськ»

Загинули 20 серпня 2014 року в бою поблизу сел. Грабське під Іловайськом:

31. Кіпішинов Геннадій Юрійович «Румун»

Солдат резерву, старший розвідник, 2-й батальйон НГУ «Донбас».

32. Кузяков Артем Володимирович «Арт»

Солдат резерву, розвідник-санітар, 2-й батальйон НГУ «Донбас».

33. Ніколенко Анатолій Володимирович «Карат»

Солдат резерву, кулеметник, 2-й батальйон НГУ «Донбас».

34. Уткін Олександр Анатолійович «Колдун»

Старшина резерву, командир відділення, 2-й батальйон спеціального призначення НГУ «Донбас».

Загинули 20 серпня 2014 року в бою за звільнення м. Іловайськ:

35. Аксененко Олег Олександрович «Аксьон»

Молодший сержант міліції, міліціонер, батальйон ПСМОП «Азов»

36. Снітко Андрій Володимирович «Хома»

Рядовий міліції, міліціонер, батальйон ПСМОП «Азов»

Помер 21 серпня 2014 року від поранення у лікарні Старобешевого:

37. Ліщинський Станіслав Сергійович

Лейтенант, командир взводу, 17-а окрема танкова бригада.

Загинули 21 серпня 2014 року під час виконання бойового завдання поблизу м. Іловайськ:

38. Ємельяненко Ігор Володимирович

Старший солдат, гранатометник, 93-я окрема механізована бригада.

39. Скрабунов Микола Сергійович

Старший солдат, механік-водій, 93-я окрема механізована бригада.

40. Клименко Євген Олександрович

Молодший сержант, сапер, 93-я окрема механізована бригада.

41. Котовий Сергій Феліксович

Молодший сержант, командир відділення, 93-я окрема механізована бригада.

Загинули 21 серпня 2014 року під час обстрілу з РСЗВ «Град» позицій підрозділу поблизу смт. Кутейникове:

42. Ончуров Сергій Олександрович

Лейтенант, командир взводу, 28-а окрема механізована бригада.

43. Хіньов Ігор Павлович

Старший солдат, старший стрілець, 28-а окрема механізована бригада.

Загинули 22 серпня 2014 року:

Обставини смерті згідно акту службового розслідування: «23.08.14 о 00.15 до моргу м. Старобешеве Донецької області невідомими особами у камуфльованому одязі слов'янської зовнішності з явним російським акцентом на цивільному автомобілі були доставлені тіла зі смертельними пораненнями у груди та слідами тортур на обличчях (ймовірно удари від прикладу). Попередньо встановлено, що 22.08.14 увечері вищепойменовані військовослужбовці самовільно залишили розташування підрозділу в зоні виконання завдань за призначенням».

44. Омелянюк Андрій Васильович

Старший солдат, водій-номер обслуги, 51-а окрема механізована бригада.

45. Приходько Володимир Володимирович

Солдат, старший навідник, 51-а окрема механізована бригада.

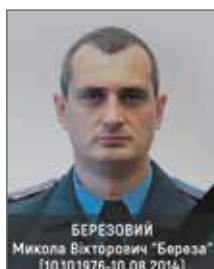
Загинули 23 серпня 2014 року в бою за звільнення м. Іловайськ:

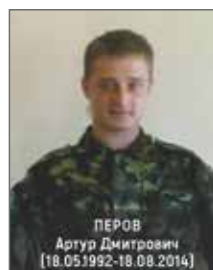
46. Пушкарук Володимир Сергійович «Котик»

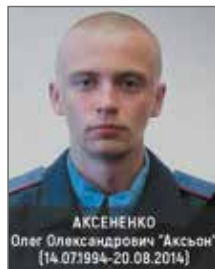
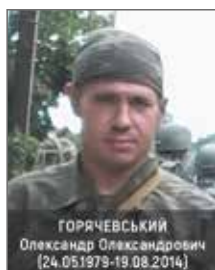
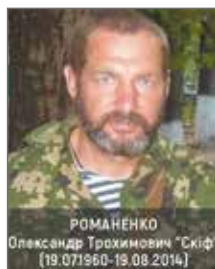
Старшина резерву, командир відділення, 2-й батальйон НГУ «Донбас».

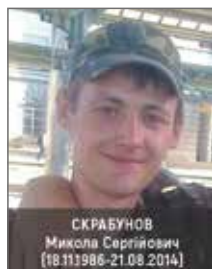
47. Русак Олександр Олегович «Держкий»

рядовий міліції, міліціонер, батальйон ПСМОП «Азов»

Загиблі внаслідок вторгнення збройних сил Російської Федерації

Загинули 24 серпня 2014 року під Іловайськом в боях зі збройними силами Російської Федерації, що вторглись на територію України.

Ексгумовані на території блокпосту на перехресті доріг с. Чумаки – с. Олександрівка під Іловайськом пошуковцями Місії «Евакуація-200» («Чорний тюльпан») 15 вересня 2014 року

48. Невідомий (№ СМЕ Запоріжжя 4147/73)

49. Шмалій Валерій Олександрович

Солдат, стрілець, 39-й батальйон тро «Дніпро-2».

50. Жабінець Олександр Михайлович

Старший сержант, кулеметник, 39-й батальйон тро «Дніпро-2».

51. Ряженцев Сергій Геннадійович

Молодший сержант, кулеметник, 39-й батальйон територіальної оборони «Дніпро-2».

Ексгумовані біля с. Новодворське пошуковцями Місії «Евакуація-200» («Чорний тюльпан») 11 червня 2015 року.

52. Яровий Володимир Валентинович

Молодший сержант, бухгалтер, 39-й батальйон тро «Дніпро-2».

53. Шевченко Володимир Олексійович

Солдат, головний сержант, 39-й батальйон тро «Дніпро-2».

54. Сагайдак Юрій Михайлович

Сержант, стрілець-санітар, 39-й батальйон тро «Дніпро-2».

Загинув у машині ГАЗ-66, 2738 К5 (номер перегорнуто та замість нього написано 999), що розвозила по блокпостах продукти, біля смт. Кутейникове. У цій же машині було знайдено тіло загиблого представника сепаратистів (ідентифікований). Водночас, тіло В. Свірського, бухгалтера 40-го батальйону тро «Кривбас», бо був у цій же машині, досі не знайдено. Тіла виявлені пошуковцями Місії «Евакуація-200» («Чорний тюльпан»):

55. Карпенко Геннадій Григорович

Старший сержант, бухгалтер, 40-й батальйон тро «Кривбас».

Загинули 25 серпня 2014 року у с. Дзеркальне в бою зі збройними силами Російської Федерації, що вторглися на територію України:
Тіла були поховані у с. Дзеркальне, 23 жовтня 2014 року власноруч есгумовані місцевими мешканцями та за власної ініціативи доставлені до моргу м. Дніпра. Станом на сьогодні всі ідентифіковані по ДНК:

56. Василюк Олександр Анатолійовим

молодший сержант, 51-а окрема механізована бригада

57. Шевчук Сергій Іванович

майор (посмертно), начальник радіоцентру,
93-я окрема механізована бригада

58. Головчак Сергій Володимирович

старший солдат, 51-а окрема механізована бригада

59. Пугач Ігор Володимирович

солдат, номер обслуги, 51-а окрема механізована бригада

60. Курука Сергій Іванович

солдат, снайпер, 51-а окрема механізована бригада

61. Лобжин Олександр Володимирович

лейтенант, командир взводу, 51-а окрема механізована бригада

62. Крепець Леонід Петрович

старший солдат, старший водій, 51-а окрема механізована бригада

63. Шепелюк Олексій Борисович

майор, 51-а окрема механізована бригада

64. Михальчук Віктор Олексійович

старший лейтенант, заступник командира роти,
51-а окрема механізована бригада

65. Янчук Валерій Леонтійович

Солдат, командир відділення, 51-а окрема механізована бригада.

(Був важко поранений у с. Дзеркальне, доставлений до районної лікарні в Амвросіївці місцевим мешканцем. Помер в операційній. Був похований в Амвросіївці, пізніше есгумований пошуковцями Місії «Евакуація-200»).

Загинули у ніч з 24 на 25 серпня 2014 року в районі блокпосту 39-06, де знаходився командний пункт штабу Сектору «Б»:

Ввечері почався обстріл території блокпосту з російських САУ «Нона» та мінометів. Одна з мін потрапила у ГАЗ-66 з боеприпасами мінометної батареї 51-ї окремої механізованої бригади, яка загорілась. Командир батареї з підлеглими кинувся тушити вантажівку, але у цей час у неї повторно влучив артилерійський снаряд з «Нони», стався вибух. Було вбито та поранено 20 військовослужбовців бригади.

66. Беца Ігор Миколайович

Старший лейтенант, командир взводу, 51-а окрема механізована бригада.

67. Брик Дмитро Юрійович

Молодший сержант, командир міномету, 51-а окрема механізована бригада.

68. Бугайчук Сергій Анатолійович

Солдат, номер обслуги, 51-а окрема механізована бригада.

69. Голяновський Руслан Вікторович

Солдат, водій-номер обслуги, 51-а окрема механізована бригада.

70. Лучук Роман Олександрович

Солдат, сапер, 51-а окрема механізована бригада.

71. Момотюк Дмитро Володимирович

Солдат, радіотелефоніст, 51-а окрема механізована бригада.

72. Мостика Андрій В'ячеславович

Солдат, номер обслуги, 51-а окрема механізована бригада.

73. Оніщук Юрій Віталійович

Солдат, радіотелефоніст, 51-а окрема механізована бригада.

74. Павляшик Микола Анатолійович

Солдат, старший навідник, 51-а окрема механізована бригада

75. Потапчук Станіслав Володимирович

Солдат, сапер, 51-а окрема механізована бригада.

76. Шилік Анатолій Вікторович

Капітан, командир мінометної батареї, 51-а окрема механізована бригада.

Загинули 25 серпня 2014 року о 8:00 під час мінометного та артилерійського обстрілу вогневої позиції підрозділу поблизу смт. Старобешеве:

77. Д'ячков Юрій Анатолійович

Солдат, номер обслуги, 55-а окрема артилерійська бригада.

78. Катанов Віктор Володимирович

Солдат, номер обслуги, 55-а окрема артилерійська бригада.

Загинули 25 серпня 2014 року під час обстрілу із засідки автомобіля у м. Іловайськ:

79. Пешков Олег Анатолійович

Рядовий міліції, водій, батальйон ПСМОП «Херсон»

80. Сторчеус Руслан Олександрович

Лейтенант міліції, командир батальйону, батальйон ПСМОП «Херсон»

Загинув 25 серпня 2014 року під час виходу з оточення, внаслідок обстрілу з РСЗВ «Град» в районі смт. Кутейникове:

81. Безручак Андрій Іванович

Капітан, начальник речової служби, 28-а окрема механізована бригада.

Загинув 25 серпня 2014 року вночі в бою поблизу с. Стила під час прориву 4-ї роти 51-ї омбр на допомогу оточеним в Іловайську:

82. Марфіч Михайло Васильович

Старший сержант, навідник-оператор, 2-й батальйон 51-ї окремої механізованої бригади.

Загинув 25 серпня 2014 року у результаті вибухової травми в районі м. Іловайськ:

83. Пазин Тарас Іванович

Молодший сержант, 2-й батальйон 51-ї бригади (прикомандирований з 7-го окремого полку армійської авіації).

Загинули 26 серпня 2014 року під час артилерійського обстрілу у м. Іловайськ:

84. Савченко Василь Іванович

Рядовий міліції, міліціонер, батальйон ПСМОП «Дніпро-1».

85. Хорольський Антон Петрович

Рядовий міліції, міліціонер, батальйон ПСМОП «Дніпро-1».

86. Іщук Володимир Степанович

Рядовий міліції, міліціонер, рота ПСМОП «Світязь» УМВС України в Волинській області.

87. Пасічник Олександр Валерійович

Сержант, санітарний інструктор, 8-й окремих полк спеціального призначення.

Загинули 26 серпня 2014 року в бою поблизу м. Іловайськ:

88. Прокуратов Максим Борисович «Мега»

Солдат резерву, старший водій, 2-й батальйон НГУ «Донбас».

89. Жеков Максим Петрович

Молодший лейтенант міліції, старший інспектор, батальйон ПСМОП «Херсон».

Загинули вночі з 27 на 28 серпня 2014 року внаслідок ракетно-артилерійського обстрілу ротного-тактичної групи 92-ї омбр поблизу с. Новозар'ївка, яка рухалась на допомогу військам, блокованим в Іловайську:

Загиблі були поховані місцевими мешканцями поруч з розбитою колоною 92-ї окремої механізованої бригади. Екзгумовані пошуковцями місії «Евакуація-200» («Чорний тюльпан») 16 та 20 вересня 2014 року (крім Руслана Батраченка, який був знайдений групою І. Палагнюка).

90. Батраченко Руслан Володимирович

Солдат, лінійний наглядач, 92-а окрема механізована бригада.

91. Безщотний Юрій Володимирович

Сержант, старший водій, 92-а окрема механізована бригада.

92. Бригайло Сергій Володимирович

Солдат, старший стрілець, 92-а окрема механізована бригада.

93. Бутирін Антон Володимирович

Сержант, старший навідник, 92-а окрема механізована бригада.

94. Дребченко Андрій Васильович

Солдат, старший стрілець, 92-а окрема механізована бригада.

95. Карпенко Олександр Григорович

Молодший сержант, старший водій, 92-а окрема механізована бригада.

96. Лепетюха Василь Васильович

Молодший сержант, командир відділення, 92-а окрема механізована бригада.

97. Романцов Ігор Сергійович

Майор (помертно), заступник командира батальйону по роботі з особовим складом, 92-а окрема механізована бригада.

98. Чорний Сергій Миколайович

Сержант, командир відділення, 92-а окрема механізована бригада.

Фрагменти, зібрані пошуковцями поруч з рештками САУ 92-ї окремої механізованої бригади, яка розірвалась унаслідок прямого влучання артилерійського снаряду та вибуху боекомплекту, неподалік від с. Новозар'ївка:

99. Кілька фрагментів. Не ідентифіковані.

Нині поховані на Кушугумському кладовищі у м. Запоріжжя, №4045/107. Можуть належати військовослужбовцю 92-ї окремої механізованої бригади **Руслану Юрійовичу Дейнеко**, який залишився пораненим у САУ. Вважається зниклим безвісти.

Загинули 28 серпня 2014 року в бою зі збройними силами Російської Федерації неподалік від с. Новокатеринівка під час прориву до Іловайська, для допомоги оточеним військам:

Знайдені пошуковцями місії «Евакуація-200» («Чорний тюльпан») 25 вересня 2014 року на пшеничному полі у 400 метрах на схід від села Новокатеринівка, у 10 м. від краю лісопосадки:

100. Усенко Володимир Всеволодович

Солдат, старший водій – гранатометник, 92-а окрема механізована бригада.

101. Харченко Максим Борисович

Солдат, снайпер, 42-й батальйон тро «Рух Опору».

102. Мельничук Євген Анатолійович

Солдат, номер обслуги, 42-й батальйон тро «Рух Опору».

103. Татомир Володимир Степанович

Молодший сержант, гранатометник, 42-й батальйон тро «Рух Опору».

Знайдені пошуковцями місії «Евакуація-200» 12 вересня 2014 року на трасі неподалік від с. Новокатеринівка біля вантажівки УРАЛ 6601 Н9:

104. Ільгідінов Дмитро Фарідович

Солдат, стрілець – помічник гранатометника, 42-й батальйон тро «Рух Опору».

105. Кириєнко Юрій Володимирович

Сержант, командир відділення, 42-й батальйон тро «Рух Опору».

106. Лифар Анатолій Петрович

Солдат, командир відділення, 42-й батальйон тро «Рух Опору».

107. Письмений Ілля Леонідович

Солдат, снайпер, 42-й батальйон тро «Рух Опору».

Виявлені пошуковцями місії «Евакуація-200» («Чорний тюльпан») 12 вересня 2014 року у полі неподалік від с. Новокатеринівка біля вантажівки ЗІЛ 6967 Н9:

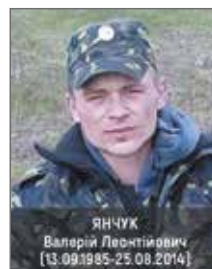
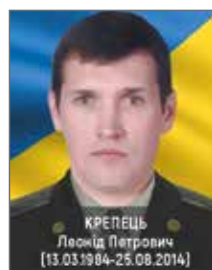
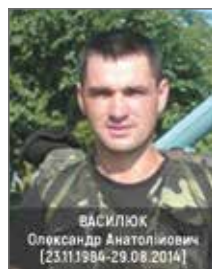
108. Повністю ідентифікований по ДНК військовослужбовець 42-го батальйону територіальної оборони «Рух Опору», родина категорично відмовляється вірити в його смерть

109. Сороковий Олександр Анатолійович

Солдат, снайпер, 42-й батальйон тро «Рух Опору»

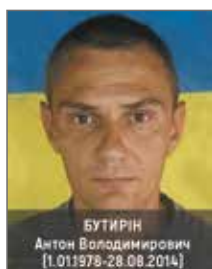
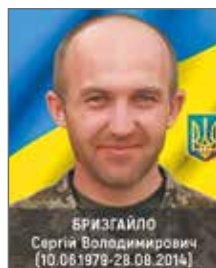
неідентифікований
загиблий

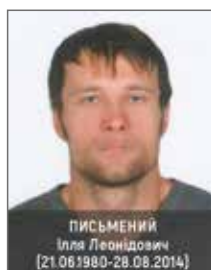

ідентифікований,
родина
заперече
смерть

Загиблі у т.зв. «Зеленому коридорі».

Тіла були зібрані 8-ю медротою в районі від смт. Старобешево до с. Новокатеринівка впродовж 30 серпня 2014 року під керівництвом полковника І. Палагнюка. Доставлені до моргів міста Запоріжжя (дата проведення експертизи 1.09.2014):

	№ тіла у СМЕ*	Проведення експертизи ДНК	П.І.Б., військова частина	Обставини та/або причини загибелі
110	3190	ДНК	Андріюк Євген Олександрович , розвідувальна рота 51-ї бригади (прикомандирований з 8-го полку спецназу)	Виходив у колоні 51-ї омбр, в районі с. Агрономічне бачили востаннє, пізніше був важко поранений у живіт. Помер 30.08. на руках у бійців 8-ї роти, ще встиг сказати своє прізвище
111	3191	ДНК	Півоваренко Павло Васильович , полковник, командир 51-ї бригади	Одинокне осколкове поранення голови
112	3192	ДНК	Куліченко Володимир Миколайович , 40-й б-н тро «Кривбас»	Травматична ампутація на рівні шиї
113	3193	ДНК	Атаманчук Роман Віталійович , ДУК «Правий сектор»	Одинокне наскрізне поранення голови
114	3194	ДНК	Ващищін Олег Анатолійович , 51-а бригада	Множинні осколкові поранення тіла
115	3195	ДНК	Ляшук Максим Володимирович , батальйон МВС «Світязь»	Множинні осколкові поранення тіла
116	3196	ДНК	Шумейко Микола Миколайович , 93-я бригада	Множинні осколкові поранення тіла

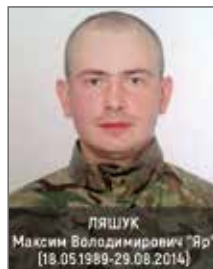
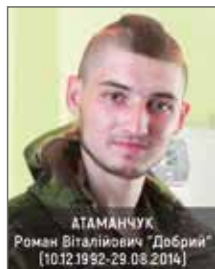
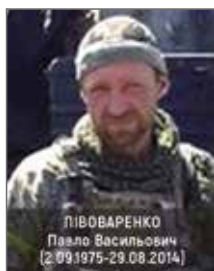
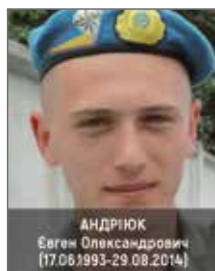
117	3197		Єсипок Андрій Анатолійович, батальйон МВС «Миротворець»	Травматична ампутація правої нижньої кінцівки, гостра кровотеча
118	3198		Дем`яник Сергій Валерійович, мінометна батарея, 51-а бригада	Множинні оскол- кові поранення голови
119	3199		Бережний Юрій Олександрович, 91-й інженерний полк	Розтрощення голови
120	3200		Неідентифікований загиблий. Термічні опіки понад 90% поверхні тіла внаслідок вибухової травми.	
121	3201	ДНК	Столярчук Мирослав Станіславович, батальйон МВС «Світязь»	Множинні переломи кісток скелета
122	3202		Мазур Павло Валерійович, батальйон МВС «Херсон»	Травматична ампутація лівої нижньої кінцівки, гостра крововтрата
123	3203		Ярмолук Олександр Петрович, мінометна батарея, 51-а бригада	Загинув у с. Новокатеринівка: сидів у кабіні ГАЗ-66, граната (вог) пробила праві дверцята та двигун і потому вибухнула
124	3204		Пелипенко Дмитро Миколайович, бата- льйон МВС «Дніпро-1»	Множинні переломи кісток скелета
125	3205		Габчак Іван Миколайович, 55-а артилерійська бригада	Розтрощення лівої гомілки
126	3208		Остроушко Денис Валерійович, 40-й батальйон тро «Кривбас»	Множинні розтрощення кінцівок

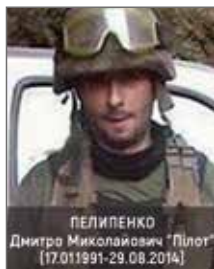
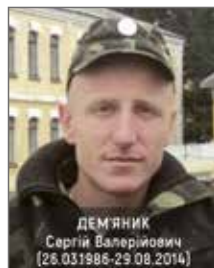
127	3206		Неідентифікований загиблий	Одинокне проникаюче поранення грудної клітини
128	3213		Севостьянчик Дмитро Олександрович , 55-а артилерійська бригада	Множинні осколкові поранення голови
129	3214	ДНК	Куденчук Іван Миколайович , 502-батальйон радіоелектронної боротьби	Закрита тупа травма тулуба
130	3217	ДНК	Макаренко В'ячеслав Володимирович , батальйон МВС «Дніпро-1»	Множинні осколкові поранення голови
131	3221		Івкун Василь Дмитрович , 2-й батальйон 51-ї бригади (прикомандирований з 7-го полку армійської авіації)	Множинні осколкові поранення тіла
132	3223		Дремлюх В'ячеслав Анатолійович , 2-й батальйон 51-ї бригади (прикомандирований з 7-го полку армійської авіації)	Одинокне осколкове поранення голови
133	3225	ДНК	Тарасюк Олексій Васильович , 51-а бригада	Множинні осколкові поранення тіла
134	3226	ДНК	Васін Михайло Валентинович , 55-й автомобільний батальйон**	Термічні опіки понад 90% поверхні тіла внаслідок вибухової травми
135	3227	ДНК	Коцюк Руслан Володимирович , 51-а бригада	Одинокне сліпе осколкове поранення тулуба

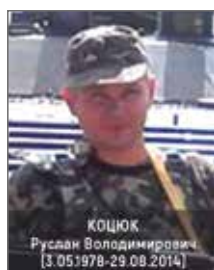
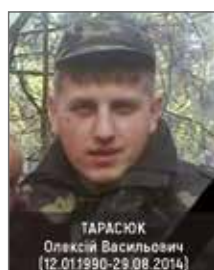
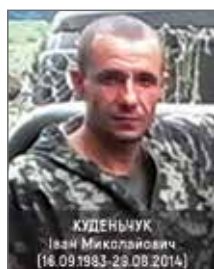
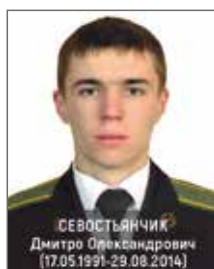
136	3228	ДНК	Засекін Вадим Олександрович , 51-а бригада	Розтрощення тіла
137	3229		Ковальов Володислав Вікторович , батальйон МВС «Херсон»	Множинні осколкові поранення тіла
138	3231	ДНК	Сацюк Олександр Миколайович , рота МВС «Світязь»	Множинні осколкові поранення тіла
139	3235	ДНК	Посполітак Андрій Васильович , міномет- на батарея 51-ї бригади	Множинні осколкові поранення тіла

*тут і далі тризначні номери належать судово-медичній експертизі Дніпропетровської області, чотиризначні – Запорізькій області. Тризначні №№, які позначені через риску після №№ запорізької СМЕ належать до нумерації пошуковців Місії «Евакуація-200» («Чорний тюльпан»).

Порядкові №№ у таблиці проставлені лише до повних тіл загиблих.

Військовослужбовці, які їхали у машині ГАЗ-66. Частина загинула внаслідок вибуху, ще 6 були застрелені російським офіцером. Полковник І. Палагнюк свідчив про це: «Первий день я работал под Новоекатериновкой. Там я нашёл шесть расстрелянных наших бойцов, раздетых». Пізніше полковник додав, що 5 розстріляних лежали один за одним під деревом, шостий – трохи далі обличчям униз

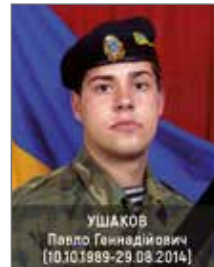
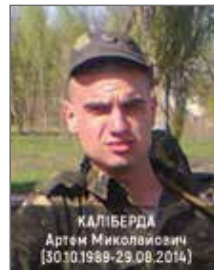
140	3207	ДНК	Ідентифікований по ДНК , як військовослужбовець 93-ї бригади. Мама категорично не згодна з висновками експертизи**	Одиночне поранення голови
141	3209		Ідентифікований по ДНК , як військовослужбовець 93-ї бригади. Мама категорично не згодна з висновками експертизи**	Множинні поранення голови
142	3210	ДНК	Каліберда Артем Миколайович , 93-я бригада	Множинні осколкові поранення голови
143	3211	ДНК	Чернов Олександр Олександрович , 93-я бригада	Множинні осколкові поранення тіла
144	3212		Тимошук Кирило Володимирович , 93-я бригада	Множинні поранення голови та тіла
145	3215		Ушаков Павло Геннадійович , 93-я бригада	Розтрощення ніг
146	3216	ДНК	Горобинський Олександр Сергійович , 93-я бригада	Множинні осколкові поранення голови
147	3218	ДНК	Ідентифікований по ДНК , як військовослужбовець 93-ї бригади. Родина категорично не згодна з висновками експертизи**	Розтрощення голови
148	3219		Усс Степан Миколайович , 93-я бригада	Множинні осколкові поранення тіла

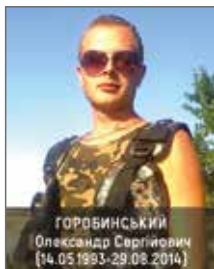
149	3220		Сидоренко Сергій Іванович , 93-я бригада	Розтрощення голови (застрелений)
150	3222		Романов Федір Анатолійович , 93-я бригада	Одиночне наскрізне поранення голови
151	3224		Клевчук Іван В'ячеславович , 93-я бригада	Множинні осколкові поранення тіла (застрелений)
152	3232	ДНК	Кузьма Микола Володимирович , 93-я бригада	Множинні осколкові поранення тіла

**тут і далі двома зірочками позначені бійці, які були попередньо ідентифіковані по ДНК (також можуть бути визнані загиблими у Нацполіції, Збройних Силах України, НГУ, тощо), але родини з різних причин відмовляються визнавати їх загиблими.

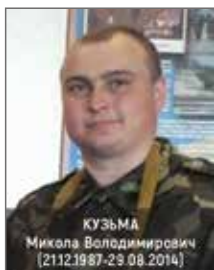
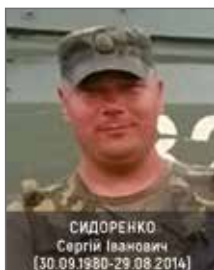
ідентифікований,
родина
заперечує
смерть

ідентифікований,
родина
заперечує
смерть

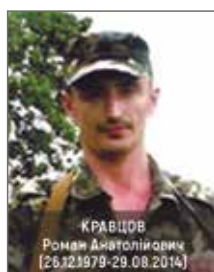
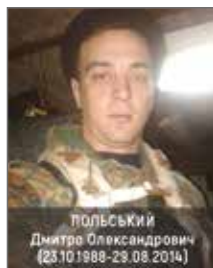
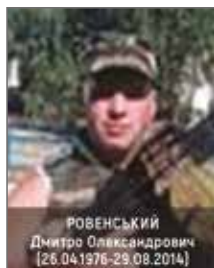
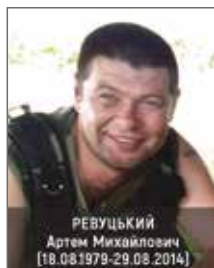
ідентифікований,
родина
заперечує
смерть

Загиблі з машини зв'язку Р-142 93-ї окремої механізованої бригади. Свідчення полковника Ігоря Палагнюка, який докладно пам'ятав цей епізод (зібрано було не 6, як зазначено полковником, а 7 загиблих): «30 числа в районі 15:00 вони вирішили мене працювати біля Новокатериновки. Там колонна, котра виходила, прийняла свій останній бій. Я заехав. Перший автомобіль, котрий стояв на мосту, був Р-142, машина зв'язи. Біля нього лежало три тіла. Коли я відкрив кунг, там лежало ще два тіла, а з лівої сторони був живий солдат... котрий, к сожаленню, через 15 хвилин умер... не встигли його врятувати»:

153	3230		Ревуцький Артем Михайлович , 93-я бригада, командир відділення командно-штабної машини	Множинні переломи кісток
154	3233		Ровенський Дмитро Олександрович , 93-я бригада, водій, електрик радіостанції	Одиночне осколкове поранення голови
155	3234	ДНК	Польський Дмитро Олександрович , 93-я бригада, командир відділення командно-штабної машини**	Множинні осколкові поранення

156	3236		Балагланов Павло Юрійович , 93-я бригада, капітан, начальник зв'язку батальйону	Зі спогадів бойового побратима: «29 августа в 10 утра мне дозвонилась его тётя и захлёбываясь слезами сказала что Павел позвонил ей и сказал – мне оторвало руку, я лежу на обочине дороги, помогите... нашли Павла через две недели в Запорожском морге, он был добит в голову (под левым глазом пулевой вход), много позже один из переживших плен солдат рассказал, что видел как подъехала белая машина, из неё вышли двое (он сказал «чеченцев») и добили всех кому он успел оказать первую помощь»
157	3237		Яковлев Олег Миколайович , 93-я бригада, начальник радіостанції	Одиночне поранення живота
158	3238	ДНК	Ідентифікований по ДНК , як військовослужбовець 93-ї бригади. Однак мама не визнає результати експертизи, оскільки вважає, що бачила сина на відео з українськими полоненими**	Множинні осколкові поранення
159	3239		Кравцов Роман Анатолійович , 93-я бригада, теофоніст	Розтрощення частин тіла

Загиблі у т.зв. «Зеленому коридорі». Тіла були зібрані в районі с. Новокатеринівка та прилеглих населених пунктів 31 серпня 2014 року під керівництвом полковника І. Палагнюка та привезені до моргів міста Запоріжжя (дата проведення експертизи 2.09.2014):

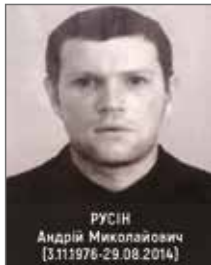
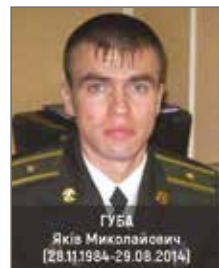
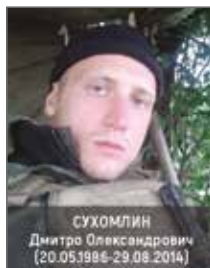
160	3251		Неідентифікований загиблий. Термічні опіки понад 90% поверхні тіла внаслідок вибухової травми.	
161	3252	ДНК	Сухомлін Дмитро Олександрович, 93-я бригада	Розтрощення нижніх кінцівок
162	3253	ДНК	Губа Яків Миколайович, Майор, штаб ОК «Південь»	Був у БТР зв`язку №004, до останнього, перебуваючи на поверхні машини, що стрімко рухалась, під вогнем, намагався налагоджувати зв`язок. Загинув разом з І.Юрковцем та Є.Солодовником, які також були у складі екіпажу БТР №004
163	3254	ДНК	Русін Андрій Миколайович, 40-й батальйон тро «Кривбас»	Свідчення командира взводу Ю. Брехари: «Был тяжело ранен в путинском коридоре, когда снаряд попал в кабину ЗИЛа под Новокатериновкой. Скончался от ран»
164	3255	ДНК	Глуходід Олександр Вікторович, «Гор», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Дістав поранення під час руху колони батальйону «Донбас» 29.08 з Многопілля до Червоносільського. Помер від поранень у ніч з 30 на 31 серпня на полі, де ночували полонені.
165	3256	ДНК	Саксін Андрій Михайлович, 51-а бригада	Термічні опіки понад 90% поверхні тіла внаслідок вибухової травми
166	3257	ДНК	Брус Тарас Романович, батальйон МВС «Дніпро-1»	Множинні осколкові поранення тіла

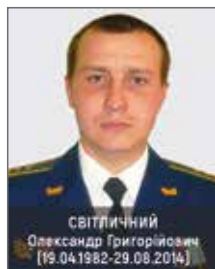
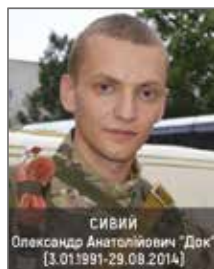
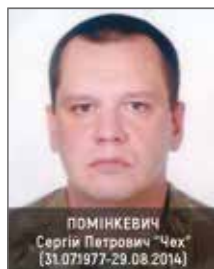
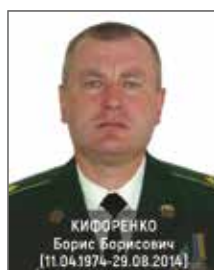
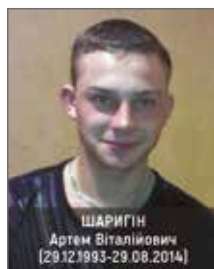
167	3258	ДНК	Шаригін Артем Віталійович, Батальйон МВС «Херсон»	Множинні розтрощення тіла
168	3259	ДНК	Гладков Андрій Валерійович, Майор, штаб ОК «Південь»	Травматична ампутація нижніх кінцівок. Загинув разом з полковником Б. Кифоренком та капітаном О. Світличиним
169	3260	ДНК	Жайворонок Богдан Сергійович, батальйон МВС «Дніпро-1»	Множинні осколкові поранення голови
170	3261	ДНК	Воронов Сергій Євгенович, Батальйон МВС «Дніпро-1»	Термічні опіки понад 90% поверхні тіла внаслідок вибухової травми
171	3262		Кифоренко Борис Борисович, полковник, командир 121-го полку зв'язку	Множинні осколкові поранення тіла. Загинув разом з майором А. Гладковим та капітаном О. Світличиним
172	3263		Білець Петро Васильович, 51-а бригада	Множинні осколкові поранення тіла
173	3264	ДНК	Помінкевич Сергій Петрович, рота МВС «Світязь»	Одиночне осколкове поранення голови
174	3265	ДНК	Сивий Олександр Анатолійович, рота МВС «Світязь»	Множинні осколкові поранення тіла
175	3266		Світличний Олександр Григорович, штаб ОК «Південь»	Множинні осколкові поранення тіла. Загинув разом з полковником Б.Кифоренком та майором А.Гладковим
176	3267		Древаль Олексій Вікторович, 93-я бригада	Множинні осколкові поранення ніг

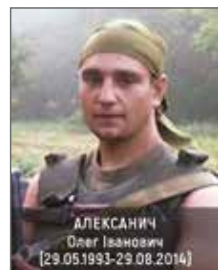
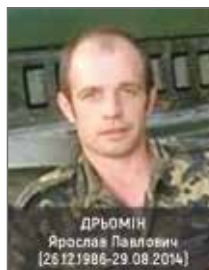
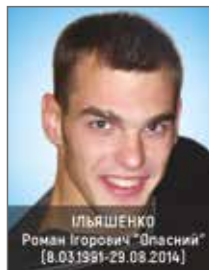
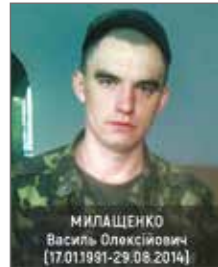
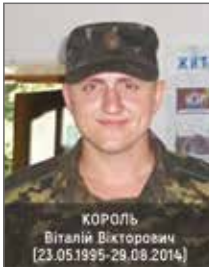
177	3268		Ложешніков Володимир Іванович , «Ест», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Помер від поранення, яке дістав 29 серпня, вранці 31 серпня, перебуваючи у полоні російських військ
178	3269	ДНК	Король Віталій Вікторович , 17-а танкова бригада	На в'їзді до с. Новокатеринівка встиг вискочити зі свого палаючого танку разом з іншими членами екіпажу: В. Мілащенком та В. Калакуном. Потім усі загинули
179	3270		Банас Юрій Олександрович , 93-я бригада	Множинні осколкові порання тіла
180	3271	ДНК	Мілащенко Василь Олексійович , 17-а танкова бригада	На в'їзді до с. Новокатеринівка встиг вискочити зі свого палаючого танку разом з іншими членами екіпажу: В. Королем та В. Калакуном. Потім усі загинули
181	3272		Лотоцький Олег Михайлович , 93-я бригада	Одиночне сліпе осколкове поранення шиї
182	3273		Ільяшенко Роман Ігорович , 2-й батальйон 51-ї бригади	Виходив з оточення на БМП, сидів поруч з командиром батальйону, на спуску до с. Новокатеринівка дістав кілька смертельних поранень. Товариши довели тіло до с. Новокатеринівка, де залишили разом з БМП
183	3274		Костюк Володимир Миколайович , 73-й навчальний центр ВМС ЗСУ	Виходив у складі своєї частини, був важко поранений в районі с. Осикове. Помер унаслідок поранення у полоні 30-31 серпня 2014 року

184	3275		Савченко Роман Михайлович, 93-я бригада	Одиначне осколкове поранення голови
185	3276	ДНК	Дрьомін Ярослав Павлович, 93-я бригада	Одиначні осколкові поранення голови
186	3277	ДНК	Алексаніч Олег Іванович, 17-я танкова бригада**	Множинні поранення голови та тіла (товариші бачили в останнє, коли був пораненим, але ще живим)
187	3278		Семенщінков Олександр Анатолійович, 40-й батальйон тро «Кривбас»	Множинні осколкові поранення голови
188	3279	ДНК	Ідентифікований по ДНК, як військовослужбовець 93-ї бригади. Мама категорично не згодна з висновками експертизи**	Множинні осколкові поранення правої верхньої кінцівки з ушкодженням крупних кровоносних судин передпліччя
189	3280	ДНК	Смірнов Сергій Генадійович, 2-й батальйон 51-ї бригади	Термічні опіки більше 90% поверхні тіла внаслідок вибухової травми
190	3281		Гажур Олександр Анатолійович, 40-й батальйон тро «Кривбас»	Одиначне осколкове поранення голови
191	3282	ДНК	Трофімов Олексій Володимирович, 17-а танкова бригада	Свідчення Ю. Брехарі, командира взводу 40-го батальйону тро «Кривбас» (Помилково названий Ю.Брехарею Олегом Трофіменком): «Был тяжело ранен в ногу во время разгрома колонны в путинском коридоре. По свидетельствам очевидцев оккупанты застрелили раненого»

192	3283		Толкачов Віталій Михайлович , 40-й батальйон тро «Кривбас»	Розтrocення лівої ноги
193	3284		Троценко Максим Миколайович , 40-й батальйон тро «Кривбас»	Множинні переломи кісток
194	3285		Лихогруд Андрій Григорович , 40-й батальйон тро «Кривбас»	Множинні осколкові поранення тіла
195	3286	ДНК	Погорілий Олексій Валерійович , 17-а танкова бригада	Множинні осколкові поранення тіла
196	3287	ДНК	Вільковський Володимир Вікторович , 93-я бригада	Множинні осколкові поранення тіла

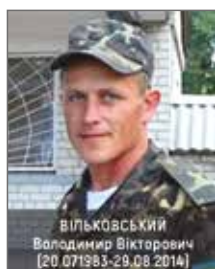
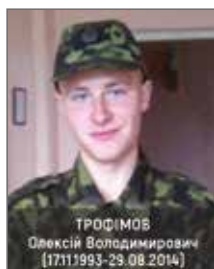

ідентифікований, родина заперечує смерть

Загиблі у т.зв. «Зеленому коридорі». Тіла були зібрані в районі с. Новокатеринівка під керівництвом полковника І. Палагнюка та доставлені 2 вересня 2014 року до судово-медичної експертизи м. Дніпра:

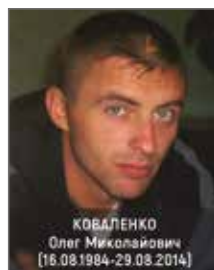
Вивезення загиблих до м. Дніпра було значно ускладнено погодними та ін. умовами. Усі (номери тіл за СМЕ 590–687) були зібрані впродовж 31 серпня – 1 вересня. Машини з загиблими, які ввечері та вночі з 1 на 2 вересня 2014 року намагались проїхати на українську сторону, кілька годин з незрозумілих причин не пропускалися. Спека, яка панувала напередодні, а потім – проливна злива у подальшому не дали змоги експертам судово-медичної експертизи зробити впевнені висновки щодо причин смерті.

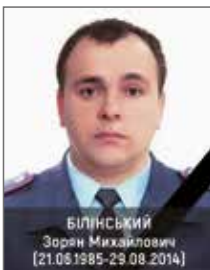
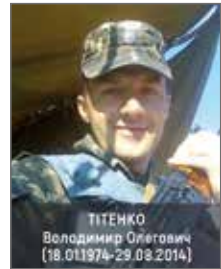
197	590	ДНК	Кирилов Антон Сергійович , 93-я бригада	
198	591		Єщенко Віктор Васильович , батальйон МВС «Миротворець»	
199	592		Мельник Валерій Ігорович , 40-й батальйон тро «Кривбас»	
200	593	ДНК	Комісар Володимир Юрійович , батальйон МВС «Дніпро-1»	
201	594	ДНК	Войчук Олександр Анатолійович , Мінометна батарея 51-ї бригади	
202	595	ДНК	Бондарчук Олег Володимирович , 40-й батальйон тро «Кривбас»	
203	596	ДНК	Колдунов Єгор Олександрович , батальйон МВС «Дніпро-1»	

204	597	ДНК	Перепелиця Олександр, 2-й батальйон 51-ї бригади (прикомандирований з 7-го полку армійської авіації)	
205	598		Коваленко Олег Миколайович, 40-й батальйон тро «Кривбас»	
206	599		Данилевич Роман Миколайович, мінометна батарея 51-ї бригади	Начебто загинув в ніч з 24 на 25 серпня 2014 р. на мінометній батареї на блокпосту 39-06. Бажано зробити експертизу ДНК
207	600	ДНК	Паціно Дмитро Вікторович, Батальйон МВС «Івано-Франківськ»	
208	601	ДНК	Королюк Андрій Петрович, 40-й батальйон тро «Кривбас»	
209	603		Назаренко Дмитро Миколайович, батальйон МВС «Миротворець»	
210	604*	ДНК	Прокоп'єв Євген Вікторович, 40-й батальйон тро «Кривбас»	
211	606		Тігєнко Володимир Олегович, 40-й батальйон тро «Кривбас»	
212	607	ДНК	Співачук Олександр Володимирович, батальйон МВС «Миротворець»	

213	608	ДНК	Міццишин Віталій Анатолійович , 40-й батальйон тро «Кривбас»**	
214	609	ДНК	Тарасюк Богдан Володимирович , мінометна батарея 51-ї бригади	
215	610		Білінський Зорян Михайлович , Батальйон МВС «Івано-Франківськ»	

* загиблий №605 був ідентифікований по ДНК, як військовослужбовець 30-ї окремої механізованої бригади Петро Іванович Радкевич. Він загинув 13 серпня 2014 р. в районі с. Степанівка. Тіло надійшло до моргу у м. Дніпро у той же день, що і загиблі з району Іловайська. Крім того, загиблий №602 (Руслан Батраченко) врахований, як №90 нашого списку.

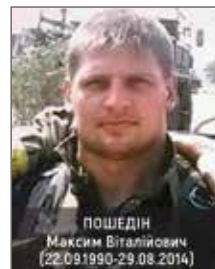
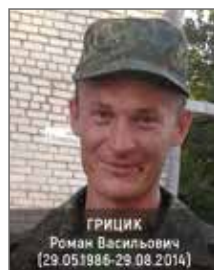
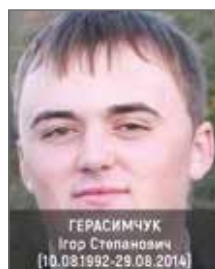
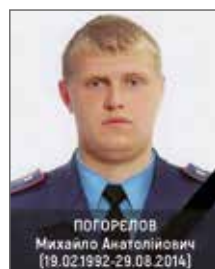
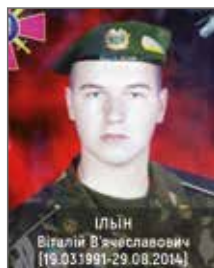
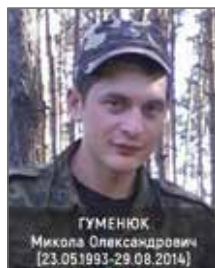

Загиблі у т.зв. «Зеленому коридорі». 9 або 10 тіл були зібрані, вірогідно, на початку урочища Червона Поляна, ще 2 – на іншій локації під керівництвом підполковника К.Гордієнка. Доставлені 2 вересня 2014 року до судово-медичної експертизи м. Дніпра:

216	611	ДНК	Гуменюк Микола Олександрович , 51-а бригада	Вірогідно, загинули 28-го серпня, коли 42-й батальйон намагався прорватись на допомогу оточеним українським військам
217	615		Чижов Юрій Миколайович , 42-й батальйон тро «Рух Опору»	
218	613		Ільїн Віталій Вячеславович , 93-я бригада	Виводив з оточення БМП-2, в якому не працювала зброя. БМП-2 було підбито на дорозі неподалік від урочища Червона Поляна
219	612		Погорелов Михайло Анатолійович , батальйон МВС «Івано-Франківськ»	Всі загиблі були виявлені особисто підполковником К. Гордієнком неподалік від вантажівки, що належала командувачу територіальними батальйонами ОК «Південь», та була підбита на початку урочища «Червона поляна»
220	614	ДНК	Герасимчук Ігор Степанович , батальйон МВС «Івано-Франківськ»**	
221	616		Карабінович Андрій Михайлович , батальйон МВС «Івано-Франківськ»	
222	617	ДНК	Перепічка Олег Григорович , батальйон МВС «Івано-Франківськ»	
223	618	ДНК	Косовичч Юрій Іванович , батальйон МВС «Івано-Франківськ»**	
224	619	ДНК	Грицик Роман Васильович , батальйон МВС «Івано-Франківськ»	

225	620	ДНК	Пошедін Максим Віталійович, батальйон МВС «Дніпро-1»	Розірвана ксерокопія паспорта М. Пошедіна пізніше була знайдена біля БМП-2, яким керував В. Ільїн.
226	621	ДНК	Матушак Юрій Віталійович, батальйон МВС «Дніпро-1»	Вірогідно, обидва хлопці вели бій до останнього десь поблизу, та, за характером пошкодження тіл, загинули внаслідок ураження з реактивного піхотного вогнемета «Шміль»
227	622		Неідентифікований загиблий	

Загиблі у т.зв. «Зеленому коридорі». Тіла були зібрані у с. Червоносільське та по трасі від с. Многопілля до с. Новокатеринівка під керівництвом полковника І. Палагнюка та доставлені 3 вересня 2014 року до судово-медичної експертизи м. Дніпра:

228	623	ДНК	Коновалов Юрій Іванович , «Чумак», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Їхав в УАЗі №459, на дорозі с. Многопілля – с. Червоносільське машину було підбито, у ній загинув «Шок». «Чумак» з товаришами заліг у траві неподалік, під час обстрілу дістав два поранення осколками гранат, сам пересуватись не міг. Побратими не змогли витягнути «Чумака» через щільний вогонь ворога.
229	624	ДНК	Щербіна Андрій Вікторович («Портос»), 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Під час руху автоколони «Дон- басу» з с. Многопілля до с. Чер- воносільське їхав на підніжці пожежної машини. Впав поран- еним під час вибуху. Після цьо- го його ніхто не бачив.
230	625	ДНК	Буравчиков Олексій Юрійович «Ведмідь», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Загинув в районі с. Червоносільське
231	626	ДНК	Ністратенко Сергій Олександрович , 39-й батальйон тро «Дніпро-2»	Загинув в районі с. Червоносільське
232	627	ДНК	Палига Володимир Михайлович , «Череп», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Їхав в кабіні машини ЗІЛ в яку влучив заряд з ворожого «Фаготу». Загинув разом з «Арсеналом», «Утьосом», «Берегом», «Варгом» та, за свідченнями уцілілих бійців – ще одним донбасівцем, чия родина плекає надію, що він – у полоні.

233	628	ДНК	Бадіченко Станіслав Сергійович , 17-а танкова бригада**	Свідчення Ю.Брехарі, командира взводу 40-го б-ну тро «Кривбас»: «26 августа получил осколочное ранение, 29 августа в санитарке следовал через путинский коридор, мина попала в машину, последний раз его видели уткнувшимся в руль. В августе 2014 исполнилось 18 лет»
234	629		Джевага Сергій Олександрович , «Серж»(??), 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Дістав смертельне поранення, коли їхав у ГАЗЕЛі по дорозі з с. Многопілля до с. Червоносільське. Помер на руках у побратимів
235	630		Неідентифікований загиблий	Загинув в районі с. Червоносільське
236	631	ДНК	Ринкул Володимир Борисович , «Арсенал», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Їхав в кабіні машини ЗІЛ, в яку влучив заряд з ворожого «Фаготу». Загинув разом з «Черепом», «Утьосом», «Берегом», «Варгом» та, за свідченнями уцілілих бійців – ще одним донбасівцем, чия родина плакає надію, що він – у полоні.
237	632	ДНК	Карнаух Віктор Вікторович , 3-й полк спецназу	Загинув в районі с. Червоносільське
238	633	ДНК	Діллер Роман Олександрович , 93-я бригада	Загинув в районі с. Червоносільське
239	634	ДНК	Дубовик Руслан Вікторович , 93-я бригада	Загинув в районі с. Червоносільське
240	635	ДНК	Кабалюк Дмитро Васильович , «Шок», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Загинув у машині УАЗ №459 під час руху колони з с. Многопілля до с. Червоносільське

241	636	ДНК	Кривенко Максим Ігоревич , 3-й полк спецназу	Загинув в районі с. Червоносільське
242	637	ДНК	Власов Ігор Олександрович , 93-я бригада	Загинув в районі с. Червоносільське
243	638		Самосадов Олександр Сергійович , 39-й батальйон тро «Дніпро-2»	Загинув в районі с. Червоносільське
244	639		Неідентифікований загиблий	Загинув в районі с. Червоносільське
245	640	ДНК	Слободенюк Роман Олександрович , 3-й полк спецназу	Загинув в районі с. Червоносільське
246	641	ДНК	Мартьянов Дмитро Андрійович , «Сон», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Станом на 29 серпня перебував у с. Червоносільському та був живий. Загинув упродовж 29-30 серпня у с. Червоносільському
247	642	ДНК	Вовненко Богдан Володимирович , «Варг», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Їхав в кабіні машини ЗІЛ в яку влучив заряд з ворожого «Фаготу». Загинув разом з «Арсеналом», «Утьосом», «Берегом», «Черепом» та, за свідченнями уцілілих бійців – ще одним донбасівцем, чия родина плекає надію, що він – у полоні.
248	643	ДНК	Заграничний Валентин Анатолійович , 73-й навчальний центр ВМС ЗСУ	Загинув унаслідок обстрілу о 8-й годині ранку 29 серпня, за іншими даними загинув ще 28 серпня під час виконання завдання з корегування вогню артилерії в районі +с. Многопілля

249	644		Неідентифікований загиблий	Загинув в районі с. Червоносільське
250	645	ДНК	Затилук Олексій Олександрович , «Бриз», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Загинув під час руху батальйону «Донбас» з с.Многopілля до с.Червоносільського. Їхав разом з «Детройтом» у ГАЗЕЛі, в яку влучив артилерійський снаряд.
251	646	ДНК	Ганя Іван Іванович , «Дядя Ваня», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Загинув від кулі снайпера, коли намагався полагодити один з автотранспортних засобів у с. Червоносільське
252	647	ДНК	Данілов Дмитро Анатолійович , «Берег», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Їхав у кабіні машини ЗІЛ в яку влучив заряд з ворожого «Фаготу». Загинув разом з «Арсеналом», «Утьосом», «Черепом», «Варгом» та, за свідченнями учілих бійців – ще одним донбасівцем, чия родина плекає надію, що він – у полоні.
253	648	ДНК	Ушаков Едуард Анатолійович , «Кейн», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Загинув у білій ГАЗЕЛі на дорозі поруч з с. Червоносільське
254	649	ДНК	Балакшей Микола Миколайович , «Утьос», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Їхав у кабіні машини ЗІЛ в яку влучив заряд з ворожого «Фаготу». Загинув разом з «Арсеналом», «Берегом», «Черепом», «Варгом» та, за свідченнями учілих бійців – ще одним донбасівцем, чия родина плекає надію, що він – у полоні.

255	650		Коломієць Віталій Валентинович , «Танкіст», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	З колоною батальйону «Донбас» прорвався до с.Червоносільське. Після оголошення перемир'я з російськими військовими вийшов у поле у бік с.Многопілля аби забрати загиблих та поранених. Підступно застрелений кимось з російських десантників або сепаратистів.
256	651	ДНК	Бакка Олексій Вікторович , «Детройт», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Загинув під час руху батальйону «Донбас» з с.Многопілля до с.Червоносільського. Їхав разом з «Бризом» у «Газелі», в яку влучив артилерійський снаряд.
257	652		Салівончик Руслан Сергійович , батальйон МВС «Херсон»	Виходив з колоною батальйону «Донбас». Загинув в районі с. Червоносільське. Обставини невідомі
258	653	ДНК	Рябов Руслан Костянтинович , «Руха», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Був за кермом броньованого КАМАЗу роти охорони. Коли вантажівка в їзджала до с. Червоносільське, по ній вистрелив російський танк. Кабіну вантажівки розірвало, а потім здетонував боєкомплект у кузові. Загинув у КАМАЗі разом з «Русом», «ВДВ», «СВД», «Лисим», «Контрою», «Кавказом» та «Стафом».
259	654	ДНК	Куценов Олександр Сергійович , 93-я бригада	Загинув в районі с. Червоносільське

260	655	ДНК	Шевчук Андрій Сергійович , «Орест», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Ймовірно, загинув у Червоносільському 30.08 близько обіду, коли російські танки обстріляли село, аби примусити бійців батальйону «Донбас» до здачі отримав смертельне вогнепальне поранення
261	656	ДНК	Бражник Володимир Анатолійович , група полковника Гордійчука	У складі своєї групи їхав у вантажівці (самоскиді) разом з колоною батальйону «Донбас». Коли заїхали у с. Червоносільське, передчасно вискочив з кузова та загинув від кулеметної черги
262	657		Кіктенко Гордій Олексійович , «Банг», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Під час бою у с. Червоносільське піднявся на повний зріст з кулеметом у руках та почав стріляти по російських десантниках. Загинув внаслідок обстрілу з крупнокаліберних кулеметів.
263	658	ДНК	Карбан Дмитро Сергійович , «Бейн», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Їхав у кузові броньованої вантажівки КАМАЗ, в якій загинули: «Арсенал», «Руха», «ВДВ», «Контра», «СВД», «Рус», «Стаф», «Лисий». Встиг вискочити з кузова вантажівки, але потрапив під кулеметну чергу. Дістав кілька важких поранень та за кілька годин помер у с. Червоносільське
264	659		Білий Василь Іванович , «Лисий», 2-й батальйон НГУ «донбасс»	Їхав у кузові броньованої вантажівки КАМАЗ. Коли вантажівка в`їжджала до с. Червоносільське, по ній вистрелив російський танк. Кабіну вантажівки розірвало, а потім здетонував боекомплект у кузові. Загинув у КАМАЗі разом з «Рухою», «ВДВ», «Контрою», «СВД», «Русом» та «Стафом».

265	660		Придатко Дмитро Миколайович , 3-й полк спецназу	Загинув в районі с. Червоносільське
266	661	ДНК	Сінько Ярослав Олегович , 93-я бригада	Загинув в районі с. Червоносільське
267	662		Цедік Антон Ігоревич , «Еней», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Їхав у кузові машини КРАЗ, був убитий кулеметною чергою разом з «Браво» та «Бронєю»
268	663	ДНК	Прохоров Микола Олександрович , 93-я бригада	Загинув в районі с. Червоносільське
269	664	ДНК	Петров Сергій Олександрович , «Тур», 2-й батальйон НГУ «Донбас»**	Був у складі екіпажу пожежної машини. На околиці с. Червоносільське пожежна машина натрапила на позицію російського танку Т-72 зі складу 6-ї окремої танкової бригади збройних сил РФ. Був у кабіні пожежної машини. Загинув разом з «Редом», «Бані», «Восьмим», «Ахімом» та «Бірюком».
270	665		Журавленко Андрій Анатолійович , «Восьмий», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Був у складі екіпажу пожежної машини. На околиці с. Червоносільське пожежна машина натрапила на позицію російського танку Т-72 зі складу 6-ї окремої танкової бригади збройних сил РФ. Був у кабіні пожежної машини. Загинув разом з «Редом», «Туром», «Бані», «Ахімом» та «Бірюком».

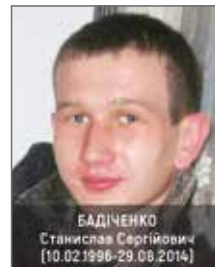
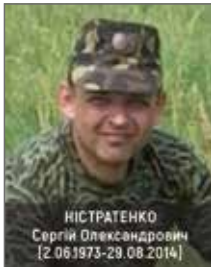
271	666	ДНК	Ваховський Андрій Миколайович , «Браво», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Їхав у кузові машини КРАЗ, був убитий кулеметною чергою разом з «Бронею» та «Енеєм»
272	667		Неідентифікований загиблий . Вірогідно, це – командир роти батальйону «Донбас» Дмитренко Віктор Іванович («ВДВ»), чия родина не здала ДНК	Загинув в районі с. Червоносільське
273	668		Неідентифікований загиблий	Загинув в районі с. Червоносільське
274	669	ДНК	Денщиків Андрій Анатолійович , 93-я бригада	Загинув разом з С. Калініним у вантажівці з зенітною установкою ЗІЛ-131 на дорозі поміж селами Кутейніково та Осиково
275	670		Стрюков Владислав Геннадійович , «Стаф», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Їхав у кузові броньованої вантажівки КАМАЗ. Коли вантажівка в`їжджала до с. Червоносільське, по ній вистрелив російський танк. Кабіну вантажівки розірвало, а потім здетонував боекомплект у кузові. Загинув у КАМАЗі разом з «Рухом», «ВДВ», «Контрою», «Лисим», «Русом», «Кавказом» та «СВД».
276	671	ДНК	Пегихачний Леонід Михайлович , «Броня», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Їхав у кузові машини КРАЗ, був убитий кулеметною чергою разом з «Браво» та «Енеєм»
277	672	ДНК	Тимошенко Дмитро Сергійович , «Мальборо», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Загинув у с. Червоносільському внаслідок пострілу, коли виходив з автобусу, на якому приїхали бійці 2-ї роти

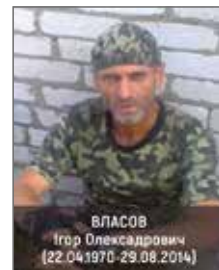
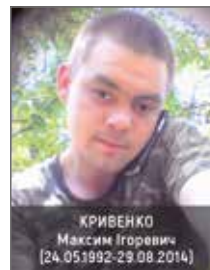
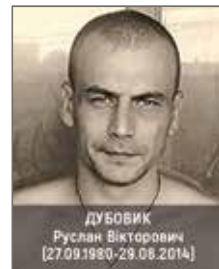
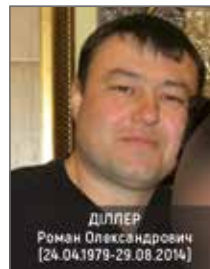
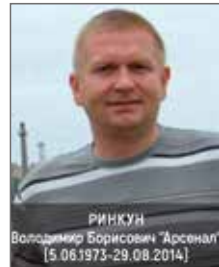
278	673	ДНК	Баланчук Олексій Олександрович , 93-я бригада	Загинув в районі с. Червоносільське
279	674	ДНК	Ляшко Андрій Андрійович , «Нац», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Загинув на під'їзді до с.Червоносільське, коли вистрибував з вантажівки, в якій їхав. Куля потрапила в серце.
280	675	ДНК	Маламуж Олександр В'ячеславович , «Рус», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Їхав у кузові броньованої вантажівки КАМАЗ. Коли вантажівка в їзджала до с. Червоносільське, по ній вистрелив російський танк. Кабіну вантажівки розірвало, а потім детонував боєкомплект у кузові. Загинув у КАМАЗі разом з «Рухом», «ВДВ», «СВД», «Лисим», «Контролю», «Кавказом» та «Стафом».
281	676	ДНК	Дудка Юрій Андрійович , 93-я бригада	Був у складі десанту БМП №132 17-ї отбр, яка надавала вогневу підтримку батальйону «Донбас» у с. Червоносільському. Після влучання ПТУРу у БМП зміг евакуюватись з неї, але потім дістав смертельне поранення у голову
282	677	ДНК	Ульяницький Олег Миколайович , «Контра», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Їхав у кузові броньованої вантажівки КАМАЗ. Коли вантажівка в їзджала до с. Червоносільське, по ній вистрелив російський танк. Кабіну вантажівки розірвало, а потім детонував боєкомплект у кузові. Загинув у КАМАЗі разом з «Рухом», «ВДВ», «СВД», «Лисим», «Русом», «Кавказом» та «Стафом».

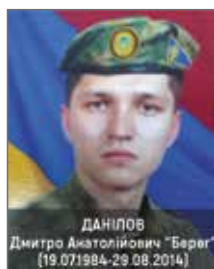
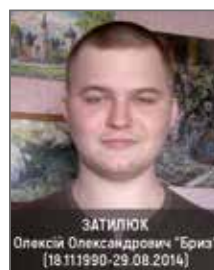
283	678	ДНК	Панченко Дмитро Миколайович , 3-й полк спецназу	Загинув в районі с. Червоносільське
284	679	ДНК	Мочалов Олександр Ігорович , «Віва», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Загинув на дорозі неподалік від с. Червоносільське, коли намаався надати медичну допомогу одному з поранених товаришів
285	680		Неідентифікований загиблий	Загинув в районі с. Червоносільське
286	681		Волкотруб Віталій Юрійович , 3-й полк спецназу	Загинув в районі с. Червоносільське
287	682	ДНК	Ходак Віктор Григорович , 93-я бригада	Був у складі десанту БМП №132 17-ї отбр, яка надавала вогневу підтримку батальйону «Донбас» у с. Червоносільському. Був смертельно поранений унаслідок влучання з ПТУРу у БМП.
288	683	ДНК	Петренко Павло Іванович «Бані», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Був у складі екіпажу пожежної машини. Ранком 29 серпня 2014 р., під час виходу т.зв. Зеленим коридором з Іловайського котла, пожежна машина рухалась в автоколоні батальйону «Донбас» з с. Многопілля до с. Червоносільське. На околиці с. Червоносільське пожежна машина натрапила на позицію російського танку Т-72 зі складу 6-ї окремої танкової бригади збройних сил РФ. Їхав у пожежній машині та стріляв з кулемету «Джесіка». Дістав 2 кулі в район серця та 1 в ногу.

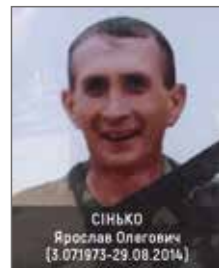
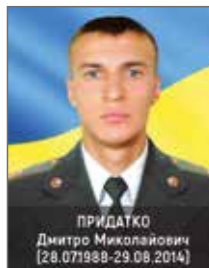
289	684	ДНК	Ковешніков Сергій Іванович , «Бірюк», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Був у складі екіпажу пожежної машини. На околиці с. Червоносільське пожежна машина натрапила на позицію російського танку Т-72 зі складу 6-ї окремої танкової бригади збройних сил РФ. Був у середині пожежної машини. Загинув разом з «Редом», «Туром», «Восьмим», «Ахімом» та «Бані».
290	685		Харченко Євген Борисович , «Ред», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Був у складі екіпажу пожежної машини. На околиці с. Червоносільське пожежна машина натрапила на позицію російського танку Т-72 зі складу 6-ї окремої танкової бригади збройних сил РФ. Євген був нагорі пожежної машини з РПП-7 у руках та хотів підбити російський танк, що. Швидше за все граната була бракованою і «Ред» не зміг вистрілити раніше за танк. Загинув разом з «Бані», «Туром», «Восьмим», «Ахімом» та «Бірюком».
291	686	ДНК	Данів Михайло Богданович , «Ахім», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Був у складі екіпажу пожежної машини. На околиці с. Червоносільське пожежна машина натрапила на позицію російського танку Т-72 зі складу 6-ї окремої танкової бригади збройних сил РФ. Був за кермом пожежної машини. Загинув разом з «Редом», «Туром», «Восьмим», «Бірюком» та «Бані».

292	687	ДНК	Дятлов Сергій Володимирович , «СВД», 2-й батальйон НГУ «Донбас»	Їхав у кузові броньованої вантажівки КАМАЗ. Коли вантажівка в їзджала до с. Червоносільське, по ній вистрелив російський танк. Кабіну вантажівки розірвало, а потім здетонував боєкомплект у кузові. Загинув у КАМАЗі разом з «Рухом», «ВДВ», «Контролю», «Лисим», «Русом», «Кавказом» та «Стафом».
-----	-----	-----	---	---

ЖУРАВЛЕНКО
Андрій Анатолійович "Восьмий"
(8.02.1974-29.08.2014)

ВАХОВСЬКИЙ
Андрій Миколайович "Браво"
(30.09.1979-29.08.2014)

неіденти-
фікований
загиблий

неіденти-
фікований
загиблий

ДЕНЩИКОВ
Андрій Анатолійович
(8.03.1985-29.08.2014)

СТРЮКОВ
Владислав Геннадійович "Стаф"
(23.10.1980-29.08.2014)

ПЕТИХАЧНИЙ
Леонід Михайлович "Броня"
(16.02.1977-29.08.2014)

ТІМОШЕНКОВ
Дмитро Сергійович "Мальборо"
(27.08.1988-29.08.2014)

БАЛАНЧУК
Олексій Олександрович
(3.03.1978-29.08.2014)

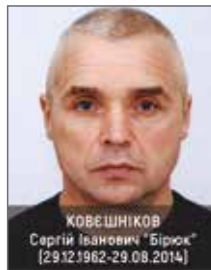
ЛЯШКО
Андрій Андрійович "Нац"
(31.08.1979-29.08.2014)

МАЛАМУЖ
Олександр Вячеславович "Рус"
(18.08.1985-29.08.2014)

ДУДКА
Юрій Андрійович
(21.12.1980-29.08.2014)

Загинули у т.зв. «Зеленому коридорі». Тіла були доставлені до судово-медичної експертизи м. Оріхів Запорізької області (дата проведення експертизи – 3.09.2014):

293	117	Кушіль Олександр Вікторович, 93-я бригада	Травматична ампутація голови
294	118	Грачов Олексій Георгійович, полковник штабу ОК «Південь»	Проникаюче осколкове поранення живота
295	119	Соловійов Роман Юрійович, 93-я бригада	Внутрішньочерепна травма

Ексгумовані або виявлені пошуковцями Місії «Евакуація-200» («Чорний тюльпан»), яка діяла на території, підконтрольній супротивником, з 3 вересня 2014 року, під керівництвом Цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України:

296	715	ДНК	Ременюк Сергій Сергійович**	Тіла та фрагменти тіл, ексгумовані пошуковцями з двох братських могил біля ставка на дорозі Победа-Новокатеринівка, біля знищених одиницях військової техніки: ГАЗ-66 2593 Е5, УРАЛ 2451 Е5, БМП-319, які належали 93-й окремій механізованій бригаді. Доставлені до моргу Дніпра 11-12 вересня 2014 року
297	716	ДНК	Погорілий Віктор Сергійович	
298	717		Ольховський Андрій Олексійович	
299	718	ДНК	Зелінський Гавриіл Вікторович	
300	719	ДНК	Хомчук Олег Васильович	
301	720+ 4225/156	ДНК	Ткачук Сергій Андрійович	
302	721	ДНК	Обиденніков Ярослав Миколайович	
303	722	ДНК	Троценко Ігор Анатолійович**	
304	724	ДНК	Встановлений військовослужбовець 93-ї бригади (визнаний загиблим Збройними Силами України, сторінка пам'яті створена у «Вікіпедії», водночас мама не погоджується з результатами ДНК та плекає надію, що він живий)**	
305	725	ДНК	Баранов Роман Олександрович	

306	726	ДНК	Встановлений військовослужбовець 93-ї бригади (родина не вірить результатам ДНК і вважає, що бачила його на відео, водночас на могилі встановлено Дніпровською ОДА табличку з написом прізвища, ім`я та по-батькові)**
307	727+733	ДНК	Денисов Дмитро Миколайович
308	728	ДНК	Марченко Денис Миколайович (родина не вірить результатам ДНК та плекає надію, що він живий)**
309	729	ДНК	Логвиненко Василь Васильович
310	730	ДНК	Сергєєв Олексій Віталійович
311	732	ДНК	Встановлений військовослужбовець 93-ї бригади (родина не вірить результатам ДНК, водночас визнаний загиблим Збройними Силами України, на могилі встановлено Дніпровською ОДА табличку з написом прізвища, ім`я та по-батькові)**

312	938	ДНК	Комаров Ігор Олексійович		
313	939+ 4185/029	ДНК	Бублик Олександр Сергійович		
314	940	ДНК	Зранко Дмитро Олексійович		
315	941	ДНК	Назаренко Дмитро Анатолійович		
316	942	ДНК	Цибенко Віктор Миколайович		
317	943	ДНК	Попель Андрій Вячеславович		
	944		фрагменти тіла (частина черепу)		
	946		фрагменти		
318	947	ДНК	Нещерет Сергій Анатолійович		
319	76/ЛЕ	ДНК	Гречаний Олександр Васильович		
	4278/027		Фрагменти, зібрані поруч з ГАЗ-66, неідентифіковані		Фрагменти тіл, зібрані у тому ж місці, але доставлені до моргу м. Запоріжжя 10 вересня 2014 р.
	4188/ 2437				
	4277/028		Фрагменти, зібрані поруч з УРАЛом, неідентифіковані		
	4293/028				
320	4184/030 4189/031	ДНК	Швець Михайло Олександрович		
	4228/158		Фрагменти, виявлені пошуковцями 5.11.2014 р. на відстані 75 м. від розбитої техніки на дорозі від с. Осиково до с. Новокатеринівка, неідентифіковані		

321	4193/19	ДНК	Ідентифікований по ДНК військовослужбовець 93-ї бригади**	Виявлені у БМП-2 у с. Новокатеринівка 10.09.2014. Достеменно відомо, що у цьому БМП-2 знаходилось два військовослужбовця 93-ї бригади: Шевченко Сергій Юрійович (ідентифікований по ДНК, але родина не згодна з результатами експертизи) та Слабоус Андрій Олександрович (батько мешкає у Російській Федерації, і слідчі органи наполягають, аби він особисто приїхав для здачі ДНК. Він доки що відмовляється)
322	4192/20		Попередньо встановлений, як військовослужбовець 93-ї бригади А. Слабоус	
323	4191/21	ДНК	Кузьмін Дмитро Вікторович, 17-а танкова бригада	Виявлений у БМП-2 у с. Новокатеринівка 10.09.2014
324	4274/22	ДНК	Лобов Дмитро Олексійович, 93-я бригада	Виявлений поруч з БМП-2 у с. Новокатеринівка в якому загинув Д.Кузьмін, 10.09.2014
325	4273/23	ДНК	Абашин Герман Едуардович, 93-я бригада	Виявлений у машині ЗІЛ-131 6544 Н9 10.09.2014
	4187/24		Два маленьких фрагменти, неідентифіковані	Виявлені пошуковцями у ГАЗЕЛі ВВ 0992 АХ 10.09.2014, яка знаходилась серед розбитої техніки 17-ї та 93-ї бригад

326	4183/25	ДНК	Калакун Віталій Анатолійович, 17-а танкова бригада**	На в'їзді до с. Новокатеринівка встиг вискочити зі свого палаючого танку разом з іншими членами екіпажу: В. Мілащенком та В. Королем. Загинув від куль знайдений серед розбитої техніки пошуковцями 10.09.2014
327	4202/26		Неідентифікований загиблий з двома мобілками та трофейною нашивкою збройних сил РФ	Тіло з розчавленою головою на дорозі, виявлене пошуковцями 10.09.2014
	4195/32		Кістки, куртка, українські гроші	Фрагменти тіла у вантажівці ЗІЛ-131 3341 Н5 (КУНГ), знайдений у Новокатеринівці 10.09.2014
328	4186/33	ДНК	Мирошниченко Олександр Іванович, 40-й батальйон тро «Кривбас»	Загиблого вибуховою хвилею занесло на високовольтні проводи в р-ні с. Новокатеринівка, знятий 11.09.2014
329	4150/88	ДНК	Розуменко Артем Олександрович, 17-а танкова бригада	Тіло виявлено в полі поміж с. Горбатенко та с. Новокатеринівкою 18.09.2014
330	723	ДНК	Калінін Сергій Володимирович, 93-я бригада	Зенітна установка на вантажівці, дорога на Осикове, 11.09

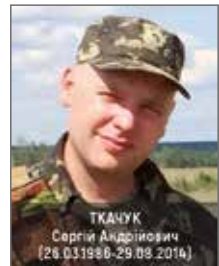
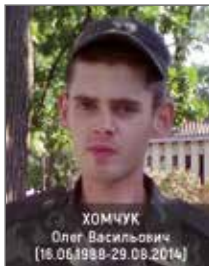
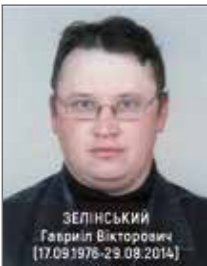
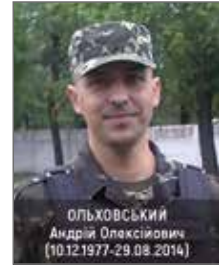
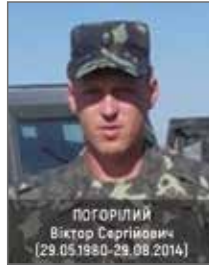
331	731	ДНК	Ілляшенко Віктор Володимирович**	Братська могила військовослужбовців 93-ї бригади, що складала екіпаж одного з БМП-2, на цвинтарі с. Победа, ексгумована пошуковцями 18.09.2014. Обставини загибелі невідомі.
332	734	ДНК	Яковець Роман Михайлович	
333	735	ДНК	Встановлений військовослужбовець 93-ї бригади , водночас мама не погоджується з результатами експертизи та вважає сина живим)**	
334	737	ДНК	Борищак Олексій Андрійович	
335	738	ДНК	Встановлений військовослужбовець 93-ї бригади (родина не погоджується з результатами експертизи, вважає сина живим, водночас на могилі встановлено Дніпровською ОДА табличку з написом прізвища, ім'я та по-батькові)**	
336	736	ДНК	Юрковець Ігор Володимирович (родина заперечує можливість загибелі сина та плакає надію, що він у полоні)**	Загиблі з БТР зв'язку №004. Загинули разом з майором Я.Губою. Виявлені пошуковцями 15.09.2014
337	945	ДНК	Солодовник Євген Олегович	
338	4159/77	ДНК	Кушнір Ігор Миколайович , 51-а бригада	Загиблі з БМП-2, яке було підбито на дорозі з с. Горбатенко на с. Новокатеринівку, виявлені пошуковцями 15.09.2014. Неідентифікований загиблий мав би бути Сергієм Жуком, але збігів по ДНК немає
339	4156/78	ДНК	Іонов В'ячеслав Анатолійович , 51-а бригада	
340	4164/79		Неідентифікований	

	4166/80		Фрагмент тіла (нога)	Виявлений в УАЗі 1404 Е5, в якому загинули полковник Б. Кифоренко, майор А.Гладков та капітан О.Світличний. Належала одному з них
341	4056/67	ДНК	Шолуха Віктор Григорович, рота МВС «Світязь»	Загинули у бою у с. Горбатенко. Були поховані місцевими мешканцями на сільському цвинтарі у братській могилі. Ексгумовані пошуковцями 15.09.2014.
342	068		Набегов Роман Валерійович, батальйон МВС «Миротворець»	
343	4151/69	ДНК	Катрич В`ячеслав Степанович, батальйон МВС «Миротворець»	
344	070		Сухенко Максим Володимирович, батальйон МВС «Миротворець»	
345	4148 /71	ДНК	Вовченко Олег Павлович, батальйон МВС «Херсон»**	
346	072		Горай Олексій Зигмундович, батальйон МВС «Миротворець»	
347	066		Пуркан Дмитро Володимирович, батальйон МВС «Миротворець»	
348	1757/47		Томілович Денис Григорович, батальйон МВС «Дніпро-1»	Загинув під час спроби прориву з оточення, керуючи групою бійців з різних частин. Виявлений 12.09.2014

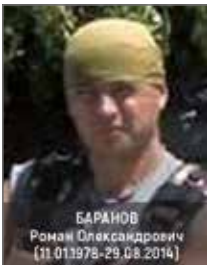
349	097		Халус Руслан Петрович , батальйон МВС «Миротворець»	Загинули в районі с. Горбатенко, виявлений пошуковцями 19.09.2014
350	4043/98	ДНК	Гребінський Олег Вільямович , батальйон МВС «Херсон»	
351	4152/99	ДНК	Курносенко Микола Юрійович , батальйон МВС «Дніпро-1»	Загинув в районі с. Горбатенко, виявлений пошуковцями 20.09.2014
	4042/96	ДНК	Фрагменти тіла поруч з вантажівкою УРАЛ АС 9743 ХО, належать бійцю батальйону «Івано-Франківськ»	Дорога від Горбатенко до Новокатеринівки, виявлені пошуковцями 19.09.2014
352	4160/58 4161/65	ДНК	Нечепуренко Костянтин Володимирович , 40-й батальйон тро «Кривбас»	Загинули під час обстрілу колони російською артилерією в урочищі Червона Поляна. Знайдені пошуковцями 14.09.2014
353	4155/59	ДНК	Долгов Ігор Олександрович , 40-й батальйон тро «Кривбас»	
354	4163/60	ДНК	Джадан Іван Миколайович , 40-й батальйон тро «Кривбас»	
355	4154/61	ДНК	Конопацький Сергій Васильович , 40-й батальйон тро «Кривбас»	
356	4162/62	ДНК	Малиш Віталій Васильович , 51-а бригада	
357	4157/63		Неідентифікований загиблий	
358	4158/64	ДНК	Зелінський Василь Аркадійович , 51-а бригада	

	4226/155		Фрагмент тіла: нижня частина ноги в берці	Знайдена пошуковцями на дорозі Новокатеринівка-Кутейніково 4.11.2014
359	4222/157		Неідентифікований загиблий	Виявлений пошуковцями у трохі прихованому похованні на північному заході від с. Осикове 6.11.2014
360	095		Шахник Євген Юрійович, 93-я бригада	Згідно первинних даних Міністерства оборони України, загинув ще 28-го серпня 2014 року. Був похований в окремій могилі на Східній стороні Новокатеринівки, ексгумований 19.09.2014
361	4221	ДНК	Графа Олександр Іванович, 93-я бригада	Був похований у с. Кумачово, в окремій могилі, ексгумований пошуковцями 24.10.2014
362	3750/111	ДНК	Ясногор Сергій Володимирович, 93-я бригада	Був у складі десанту БМП №133 17-ї отбр, яка надавала вогневу підтримку батальйону «Донбас» у с. Червоносільському. Смертельно поранений у бою та похований на околиці села товаришами. Ексгумований пошуковцями

	4065/115	ДНК	Фрагменти загиблого Петренка Павла Івановича (номер нашої таблиці 288)	Рештки виявлені пошуковцями у с. Червоносільське у пожежній машині 29.09.2014 р.
	3757/112			Червоносільське, фрагменти тіл, виявлені пошуковцями 29.09.2014
	3758/113			
	4060/114			
	4058/116			
	4059/117			
363	4227/145	ДНК	Петров Євген Анатолійович Заступник командира – навідник оператор БМП №132 17-ї окре- мої танкової бригади.	Червоносільське, фрагменти тіла, виявлені пошуковцями 21.10.2014

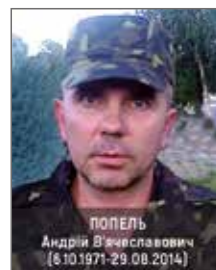
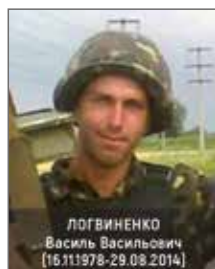

ідентифікований, родина заперечує смерть

ідентифікований, родина заперечує смерть

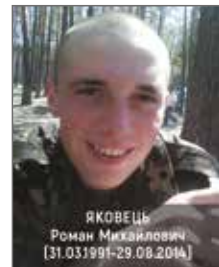
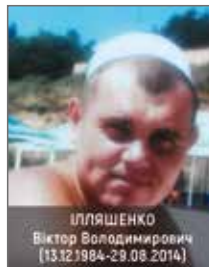
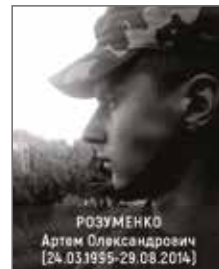
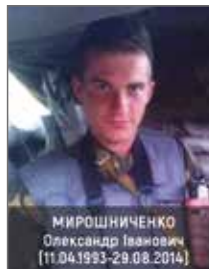
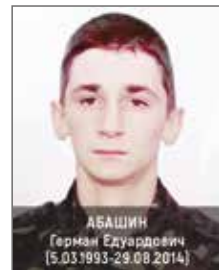

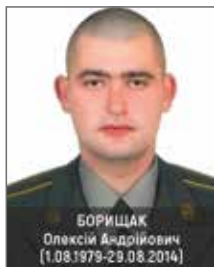

ідентифікований,
родина
заперечує
смерть

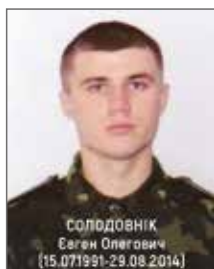
неідентифікований,
вірогідно,
Андрій
Слабоус

ідентифікований, родина заперечує смерть

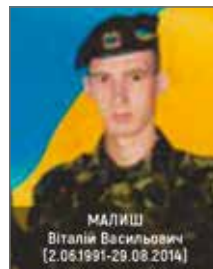
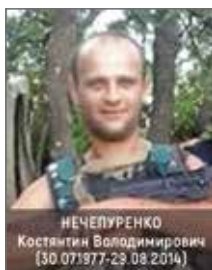

ідентифікований, родина заперечує смерть

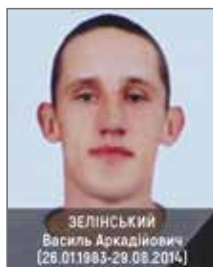

неідентифікований загиблий

неіденти-
фікований
загиблий

неіденти-
фікований
загиблий

**Загинули 29 серпня (згідно інших даних МОУ – 30 серпня)
о 13.00 внаслідок підриву на міні автомобіля бригади в районі
н.п. Андріївка Волноваського району Донецької області
(подія сталась за межами т.зв. Гловайського котла):**

364. Бірюков Роман Ростиславович

Солдат, старший радіотелефоніст 51-ї механізованої бригади

365. Волков Микола Васильович

Солдат, радіотелефоніст батареї управління і артилерійської розвідки
51-ї механізованої бригади

366. Деркач Олександр Петрович

Солдат, кулеметник 51-ї механізованої бригади

Виявлені пошуковцями Місії «Евакуація-200» («Чорний тюльпан») рештки, які можуть належати мирним мешканцям, або супротивнику (не ідентифіковані):

	4044/94		Тіло людини похилого віку без ознак насильницької смерті, одягнутої по-хатньому, поруч лежала сітка пасічника	Виявлений у полі неподалік с. Победа 19.09.2014. За всіма ознаками місцевий мирний мешканець, що помер унаслідок серцевого нападу. Слідчим органам про це було одразу повідомлено, однак тіло все одне було поховано, як «невстановленого захисника України»
	4040/106		Рештки трупа цивільної особи у футболці та шортах. Є версія, що це місцевий мешканець, «депутат ДНР», який загинув ще у 10-х числах серпня, виявлений 28.09.2014	Рештки виявлені на території колишнього блокпосту ЗСУ, де знаходились солдати батальйону «Кривбас», на околиці м. Іловайськ, у 1200 м південно-західніше с. Зелене
	4045/107		Труп чоловіка, ексгумований 28.09.2014 з окремого поховання, був одягнутий у цивільну сорочку та камуфльовані штани	
	4057/108		Фрагменти скелету: череп, кістки. Вірогідно, ці частини належали до раніш евакуйованого загиблого під час боїв у 10-х числах серпня	На відстані 2 км від с. Грабське, у 10 м від краю дороги Іловайськ-Гرابське

Вважаються зниклими безвісти, такими, що перебувають у полоні, а також визнані загиблими, але тіла не знайдені

До цієї категорії належать:

1. Зниклі безвісти, чії родини здавали ДНК, але збігів немає. Про деяких з цих людей можна впевнено сказати, що їх тіла є в наявності, і треба переробляти аналізи ДНК. Деякі з цих зниклих безвісти визнані по суду загиблими.

2. Зниклі безвісти, чії родини не здають ДНК, переважно через недовіру до правоохоронних органів та переконання, що вони живі.

Не виключено, що хтось з числа зниклих безвісти, які належать до перших двох категорій, насправді живий, і з різних причин десь переховується.

3. Ідентифіковані по ДНК серед загиблих, але родини відмовляються визнавати цей факт, і плакають надію, що їх діти, чоловіки, брати у полоні.

Слід також сказати, що деякі зниклі безвісти під час Іловайських подій досі вважаються в СБУ або т.зв. «фонді В. Медведчука» такими, що перебувають у полоні, але певної інформації про це немає. Зокрема, така ситуація – з Андрієм Лозинським, військовослужбовцем 93-ї бригади. Ось що про це свідчила його мама: «Одни сослуживцы говорят, будто он был плену и его расстреляли. Другие утверждают, что жив, но в плену. В СБУ мне выдали официальную справку: «Перебуває у полоні незаконних збройних формувань...» Командир их батальона тоже попал в плен, но уже 31 августа был освобожден усилиями центра, руководимого Владимиром Рубаном. Но комбат почему-то нигде не появляется и расспросить его нет возможности. Андрюша у меня – единственный сын. В 2012 году его призвали на срочную службу в морскую пехоту. Мы с мужем ездили в Крым на принятие присяги. А через неделю наш папа скорострительно умер от инсульта. И осталась я одна. Второй раз Андрея мобилизовали 3 апреля прошлого года. До 14 июля его часть находилась под Донецком. Потом их вывели на две недели в поселок Черкасское Днепропетровской области, а 18 августа отправили под Иловайск. Дальше в части всю информацию скрывают. Я вынуждена была (российские знакомые помогли) сама отправиться на территорию, контролируемую ополченцами, объездила, обошла пешком пол-Донбасса в поисках сына. После возвращения была в больнице Мечникова и в военном госпитале в Днепропетровске. Была в Запорожье в военной прокуратуре, сдала анализ на ДНК. Обошла все морги, осмотрела все тела погибших, привезенных из зоны АТО. Своего не нашла» (Полевая почта «Фактов». Выпуск тринадцатый // Факты и комментарии, 8.10.2015).

24 серпня 2014 року

Свірський Володимир Сергійович

Бухгалтер 2-ї категорії, 40-й батальйон тро «Кривбас». Зник 24 серпня 2014 року, коли разом з загиблим Геннадієм Карпенком у машині ГАЗ-66 2738 К5 (на номері намальовано: «999») розвозив зарплату та продукти по блокпостах. Мама ДНК здавала, збігів немає

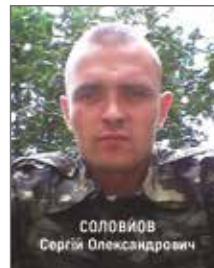
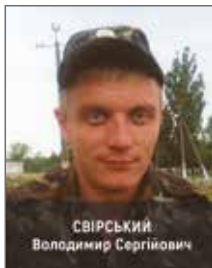
27/28 серпня 2014 року

Дейнеко Руслан Юрійович

Старший навідник гаубичного самохідно-артилерійського дивізіону 92-ї окремої механізованої бригади. Брав участь у спробі прориву ротного-тактичної групи своєї бригади до військ, оточених в Іловайську. Востаннє Руслана бачили товариші у палаючій САУ з закривавленою головою у ніч з 27 на 28 серпня 2014 р. Він кричав хлопцям, що втікали: «Подождите меня!», але за кілька секунд стався вибух. На місці, де було розірвано САУ, пошуковці знайшли дрібні фрагменти тіла (поховані у Запоріжжі, не ідентифіковані, №4045/107). Мама здавала ДНК, але збігів немає.

Соловйов Сергій Олександрович

Солдат, гранатометник стрілецького відділення, 42-й батальйон територіальної оборони «Рух опору». Зник безвісти у ніч з 27 на 28 серпня 2014 року під час спроби прориву оточення під Іловайськом. Ідентифікований по ДНК, водночас родина вважає це фальсифікацією та плекає надію, що він у полоні.

29 серпня 2014 року

51-а окрема механізована бригада:

Богайчук Павло Володимирович

Солдат, старший телеграфіст, 3-й батальйон. Зник біля с.Новокатеринівка, Старобешівського р-ну, Донецької обл. під час виходу з Іловайська. Зі слів свідків міг загинути (бачили як осколок потрапив в шию і перебив сонну артерію). Мама ДНК здавала, збігів немає. Водночас, це може бути загиблий, знайдений пошуковцями в урочищі Червона поляна (№ 4157/63, Запоріжжя)

Жук Сергій Володимирович

Солдат, 2-й взвод 7-ї механізованої роти 3-го батальйону. Був у середині БМП-2 разом з військовослужбовцями Ігорем Кушніром та В'ячеславом Іоновим. Ця БМП-2 була знищена поміж с. Горбатенко та Новокатеринівка. 15.09.2014 у БМП-2 групою пошуковців Місія «Евакуація-200» («Чорний тюльпан») було виявлено згорілі рештки трьох загиблих. Двоє: І.Кушнір та В.Іонов, ідентифікований. Третій (№ 4164/79, м. Запоріжжя), не ідентифікований. Мама Сергія Жука кілька разів здавала ДНК, але збігів немає. Водночас, у клопотанні мами про ексгумацію решток загиблого для повторного відбору з них ДНК прокуратура відмовила.

Кривенчук Юрій Анатолійович

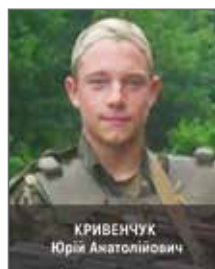
Солдат, заступник командира бойової машини – навідник оператор 1-го взводу 7-ї механізованої роти 3-го механізованого батальйону. Зник біля с.Новокатеринівка, Старобешевського р-ну, Донецької обл. під час виходу з Іловайська. По свідченням очевидців попав під обстріл, його БМП-2 було підбите. Родина вважає, що Юрій у полоні, і, вірогідно, саме через це не здає ДНК.

Лавренчук Юрій Васильович

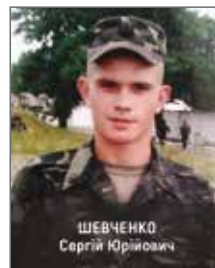
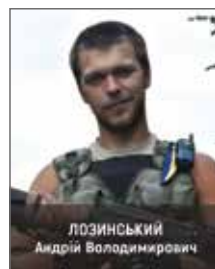
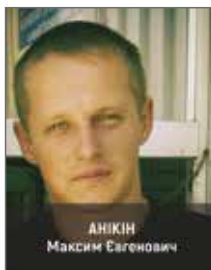
Військовослужбовець, 2-й механізований батальйон. Зник безвісти, обставини невідомі. Родині передали документи. Мама ДНК здавала, однак збігів немає.

Шванк Олег Миколайович

Старший лейтенант, командир взводу, старший офіцер протитанкової батареї. За словами одного з військовослужбовців, під час виходу з оточення в Олега потрапив артилерійський снаряд поміж селами Горбатенко та Новокатеринівка. Мама ДНК здавала, однак збігів немає.

93-я окрема механізована бригада:

3-й окремий полк спеціального призначення

Зіноватний Віталій Вікторович

Старший розвідник. Зник безвісти у с. Червоносільське. Спочатку товариші Віталія повідомляли, що він загинув. Однак родина відмовлялась у це вірити та не здає ДНК, плекаючи надію, що він живий. Може бути похований, як тимчасово не встановлений, на Червонопільському кладовищі у Дніпропетровську.

40-й батальйон територіальної оборони «Кривбас»

Станом на сьогодні саме серед військовослужбовців 40-го батальйону тро «Кривбас» (нині розформованого) найбільша кількість зниклих безвісти під час виходу з т.зв. Іловайського котла. Водночас, на відміну від зниклих безвісти з 93-ї бригади, де по кожному точно відоме їх місце знаходження на момент бою, про більшість кривбасівців невідомо нічого.

Найбільш вірогідно, що частина зниклих безвісти бійців «Кривбасу» потрапила до полону сепаратистського загону «Баті». Російський телеканал НТВ був «у гостях» у цього, як потім виявилось, кримінального злочинця, та відзняв 15 полонених. Однак з полону було звільнено лише 7 з них, доля решти невідома. Існує версія, що інші були вбиті у полоні.

Голота Юрій Васильович

Свідчення командира взводу Ю. Брехарі: «Был ранен в голову в путинском коридоре между Осыково и Новокатериновкой, последний раз видели в кузове автомобиля ЗИЛ с разбитой кабиной в районе Новокатериновки». Батьки здавали ДНК, але збігів немає.

Доценко Віталій Вікторович

Свідчення родини: «В августе перекинули в Иловайск, на блокпост 40-04 возле села Покровка. Рассказывал, что в последние дни августа их постоянно обстреливали. Сгорели кухня и вещи, есть было нечего. Говорил, что командование их просто бросило. Даже попрощался с нами по телефону! 30 августа в одиннадцать утра позвонил: они вышли из «коридора» и скоро будут дома. Но 2 сентября по каналу НТВ в программе «ЧП» мы увидели Виталика и других ребят в плену у боевиков. Их командир «Батя» на видео обещал всех отпустить или обменять. Однако Виталик до сих пор не вернулся. И мы никаких вестей больше не получали». Родина здавала ДНК, збігів немає.

Золотаренко Руслан Георгійович

Родина вважає, що бачила Руслана на відео серед полонених разом з Віталієм Доценком, Андрієм Маркіним, Олегом Карповим, Романом Тимошенком. Мати здавала ДНК, але збігів немає.

Карпов Олег Григорович

Родина вважає, що бачила Олега на відео серед полонених разом з Віталієм Доценком, Андрієм Маркіним, Русланом Золотаренком, Романом Тимошенком. Мати здавала ДНК, але збігів немає.

Кучер Олексій Володимирович

Свідчення командира взводу Ю. Брехарі: «Після розгрому колонни в пунтинському коридорі пропав ніччю во время самостійного виходу, останній раз вийшли під Старобешеву в районі гори Зортау».

Маркін Андрій Вікторович

Свідчення дружини: «Андріюшу мобілізували в має. Служив в Межевої Дніпропетровської області. Потім був переведений на Донбас, в Старобешеву, на блокпост 40/04 поруч села Покровка під Іловайськом. По телефону говорив, що все добре. Можливо, не хотів хвилювати (я тоді годувала груддю тримісячну дочку). 29 серпня Андрій дзвонив колишнім, запитав дозволу, як вийти з оточення. В тій місцевості він погано орієнтувався – прослужив там зовсім трохи. Наступного дня в 19.05 позвонив мені: «Жив, вихожу з оточення». Але во время цього розмови часто переходив на шепіт. С тих пор тишина». Родина здавала ДНК, збігів немає.

Сугак Руслан Іванович

Був поранений під час руху колони в районі с. Червоносільське. Залишився у зазначеному населеному пункті. Родина вважає, що бачила Руслана по російському телебаченню серед полонених, а відтак відмовляється здавати ДНК.

Темник Дмитро Вікторович

Був на блокпосту 40-04, зник безвісти під час виходу 29.08.2014. Родина здавала ДНК, але збігів немає.

Тимошенко Роман Ігорович

Родина вважає, що бачила Руслана на відео серед полонених разом з Віталієм Доценком, Андрієм Маркіним, Олегом Карповим, Русланом Золотаренком. Мама здавала ДНК, збігів немає.

Тищенко Вадим Іванович

Обставини, за яких зник безвісти, невідомі.

Тодосієнко Володимир Павлович

Свідчення рідні: «Останній раз він дзвонив родним 30 серпня минулого року. А 4 вересня мамі позвонив незнакомец, представившись Юриєм, членом трійки по розстрілу воєннопляних, і повідомив, що Володя в плену. Оскільки в його документах виявили підтвердження к медалі, його засудили до розстрілу. Юрій дав телефон Вові, щоб мама переконатися,

что это действительно ее сын. Брат, правда, успокаивал маму и говорил, мол, все нормально. К сожалению, с тех пор мы ничего о нем не слышали».

Хоменко Кирило Олегович

Виходив з оточення у червоній ГАЗЕЛі, яка була розстріляна російськими військами в урочищі Червона Поляна. З 5 бійців, які в ній були, вижив лише один. Троє: Ігор Долгов, Костянтин Нечепуренко та Іван Джадан загинули. Доля Кирила Хоменка досі залишається невідомою. Родина здавала ДНК, збігів немає.

Шиян Андрій Вікторович

Загинув у машині УАЗ, яка їхала у голові колони, що виходила через с. Червоносілське. Отримав поранення у груди та ноги. Машина була підбита та згоріла біля зупинки населеного пункту Победа. Залишався у машині. Родина здавала ДНК, збігів немає. Визнаний по суду загиблим.

Яблонський Микола Миколайович

Свідчення сестри: «Утром 29 августа, зная, что он уже должен был вернуться с дежурства, я набрала его. Но звонок сбросили. Через некоторое время телефон и вовсе был вне зоны доступа. Несколько дней я ждала. Потом родственники парня, который находился в том селе с Колей, сообщили, что ребята попали под обстрел «Градами». Но мы продолжали их ждать. Потом стали выяснять, искать. Однополчане рассказали, что за сутки до обстрела один из Колиных командиров попросил брата поменяться с ним дежурством. Бойца послал на передовую, а сам отсиживался в подвале. Когда их накрыли «Грады», Коля пытался укрыться в окопе, но при богатырском росте почти в два метра там не помещался. Его ранило в плечо, бедро, сильно контузило. Ребята из 51-й механизированной бригады, находившиеся поблизости, перевезли раненого в полевой лазарет. Там ему сделали операцию. Затем Колины следы теряются. Второго солдата, прооперированного вместе с Колей, нашли в госпитале в Западной Украине. А где мой брат – неизвестно». Родина здавала ДНК, збігів немає.

Батальйон МВС «Івано-Франківськ»

Клепач Олександр Олександрович

Обставини зникнення безвісти невідомі, дані про задуху родиною ДНК відсутні.

Курус Тарас Тарасович

Обставини зникнення безвісти невідомі, родина ДНК здавала, збігів немає.

Славінський Орест Орестович

Обставини зникнення безвісти невідомі, родина ДНК здавала, збігів немає.

Батальйон «Донбас»

Бундіков Роман Володимирович («Сократ»)

Під час руху автоколонни «Донбасу» з с. Многопілля до с. Червоносільське їхав в кабіні машини ЗІЛ в яку влучив заряд з ворожого «Фаготу». За свідченням одного з вцілілих бійців, загинув разом з «Утьосом», «Берегом», «Варгом», «Черепом». Родина Романа заперечує ці дані та плекає надію, що він живий. Здавати ДНК відмовляється.

Дмитренко Віктор Іванович («ВДВ»)

Під час руху автоколонни «Донбасу» з с. Многопілля до с. Червоносільське їхав у кузові броньованої вантажівки КАМАЗ. Коли вантажівка в`їзджала до с. Червоносільське, по ній вистрілив російський танк. Загинув ще з сімома бійцями. Вірогідно, похований як не ідентифікований на Червонопільському кладовищі у Дніпрі. Родина ДНК не здавала.

Лук'янченко Володимир Валерійович («Терапевт»)

30 серпня, після того, як військовослужбовці та добровольці, що залишались у с. Червоносільському, здали зброю росіянам, залишився у селі. Як мешканець Донецька та лікар планував перечекати у Червоносільському. Однак його знайшли сепаратисти та забрали з собою зі словами: «поїхали – покажеш, який ти лікар». Визнаний загиблим.

Пугачов Павло Анатолійович («Дудаєв»)

Свідчення мами: «Мне известно, что некоторое время Паша находился в селе Строителей, где его укрывала от сепаратистов одна девушка. Я не знаю, как им удалось познакомиться. Вся семья этой девушки (не буду называть ее имени) была за Россию. Паша прятался в сарае, и эта девушка его подкармливала втайне от своих родителей. Именно она позвонила нам в начале сентября прошлого года и сообщила, что Паша прячется в их селе. Это была правда. Дело в том, что перед тем, как мой сын уходил на войну, мы с ним договорились: когда кто-то будет звонить от его имени, этот человек должен будет назвать кодовое слово. И девушка назвала этот самый пароль. Она же и сообщила, что Паша будет пробираться в сторону Мариуполя через пос. Комсомольский к своим. Потом 3 сентября прошлого года сын звонил «Филарету» (это командир его взвода), от него получил указания, как и каким путем пробираться на территорию, подконтрольную Украине. В условленном месте мой сын должен был встретиться с остальными нашими солдатами, которым удалось пройти «коридор смерти». Со слов бойца 93-й бригады, где служил Павел, их было 60 человек, они не дошли до Мариуполя всего 15 километров – в трех километрах, не доходя до нашего блокпоста, попали в плен к «Мотороле». Мама здавала ДНК, збігів немає.

Сищенко Сергій Миколайович («Сич»)

З двома бійцями намагався самостійно вийти з оточення з с. Червоносільського, але був захоплений до полону. 31.08.2014, перебуваючи у місці, яке нагадувало в'язницю неподалік від Гловайска, був заарештований з камери сепаратистами та, як вони пізніше сказали – страчений. Зі слів сепаратистів, сказаних одному з полонених, перед розстрілом сам собі викопав могилу.

Соловйов Юрій Сергійович («Фокс»)

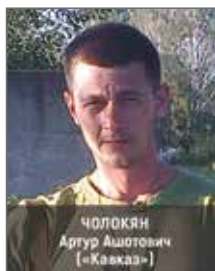
29-30 серпня планував самостійно вийти з оточення з с. Червоносільське. Доля невідома. Родина здавала ДНК, але збігів немає.

Тендітник Ярослав Володимирович («Полтава»)

Загинув 29 серпня у с. Червоносільському. Є кілька свідків цієї трагедії. Водночас родина плекає надію, що він живий, та не здає ДНК.

Чолокян Артур Ашотович («Кавказ»)

Під час руху автоколони «Донбасу» з с. Многопілля до с. Червоносільське їхав у кузові броньованої вантажівки «Камаз». Коли вантажівка в'їжджала до с. Червоносільське, по ній вистрелив російський танк. Кабіну вантажівки розірвало, а потім здетонував боекомплект у кузові. За словами очевидців, загинув у «Камазі» разом з «Рухом», «Русом», «ВДВ», «СВД», «Лисим», «Контрою», та «Стафом». Немає близьких родичів, які б могли здати ДНК.

Неідентифіковані загиблі під Іловайськом: пошуки та версії

Станом на сьогодні на Кушугумському (Запоріжжя), Краснопільському (Дніпро) та Старобільському кладовищах – понад 150 поховань з написами на табличках: «Тимчасово невідомий Герой України», «Невідомий боєць», або «Тимчасово невстановлений захисник України».

Насправді, близько половини – давно встановлені, але їх родини плекають надію, що бійці живі. Знаходяться у полоні, або ще будь-де, і потрібно лише дочекатись їх повернення.

На жаль, не обходиться без вигаданих історій, які поширюють родичі загиблих. Найчастіше, це батьки, чоловіки, брати, або інші члени родини чоловічої статі. Аби послабити душевні страждання жінок, вони починають розповідати історії: мовляв, син дзвонив з Донецька, або чоловік виходив на зв'язок через соцмережі, чи хтось сам приходив – переказував вітання. Але боронь Боже це комусь розповісти, бо, мовляв, СБУ чи ще хтось стежить.

Є поодинокі випадки, коли родичі з меркантильних думок навмисне не доводять справу ідентифікації до кінця, затягують її, не здають ДНК. Бо за зниклого безвісти (або такого, що вважається у полоні) держава продовжує виплачувати родині його зарплату.

Звісно, охоплює невимовний жаль, коли думаєш про мам, дружин, дітей, які втратили своїх близьких, і чіпляються за будь-яку примарну надію, сподіваючись, що вони – живі.

Традиційно, коли заходить мова про зниклих безвісти або тих, що перебувають у полоні (хоча достовірних даних про це нема), ми згадуємо лише про морально-психологічний стан членів родин. Проте ніхто не замислюється, що загиблий та неідентифікований боєць теж має свої права:

- бути названим державою, суспільством та родиною;
- бути перепохованим поруч з померлими раніше членами родини на батьківщині згідно свого віросповідання;
- бути оплаканим близькими та друзями.

Саме тому мною було прийнято рішення оприлюднити всі висновки щодо можливої ідентифікації невстановлених загиблих героїв Іловайська.

Кушугумське кладовище (м. Запоріжжя)

Усі неідентифіковані загиблі, які поховані на Кушугумському кладовищі у м. Запоріжжя, об'єднанні в одне кримінальне провадження: №2201408000000107. Всього станом на 2015 рік у цьому кримінальному провадженні перебували матеріали про понад 100 неідентифікованих загиблих (переважно – військовослужбовців ЗСУ, НГУ, правоохоронців, добровольців). Розслідуванням кримінального провадження № 2201408000000107 займається Управління СБУ у Запорізькій області. Фактично, впродовж останніх двох років ніяких суттєвих результатів у справі ідентифікації загиблих СБУ не досягнуло. В першу чергу це стосується не ідентифікованих загиблих «іловайців». Наявні у моєму розпорядженні фотоматеріали, а також обставини знаходження тіл, дають підстави зробити попередні висновки про перспективи ідентифікації більшості загиблих.

Нижче подається аналіз лише взагалі неідентифікованих тіл загиблих.

Загиблій №3206

Знайдений у районі від смт. Старобешеве до с. Новокатеринівка 30.08.2014. Судячи зі статури та стану зубів – молода людина. Тіло сильно обгоріло (уніформа згоріла). Добре збереглися армійські черевики.

Візуально загиблій може бути подібний на зниклого безвісти (тривалий час перебував у списку полонених) військовослужбовця 51-ї окремої механізованої бригади Юрія Кривенчука.

Черевики небіжчика – такі ж, як на одному з останніх фото Юрія.

Родина відмовляється здавати зразки ДНК.

Загиблий №4157

Знайдений пошуковцями Місії «Евакуація-200» поруч з розбитою колоною української техніки (51-ї окремої механізованої бригади, 40-го батальйону тро «Кривбас», тощо) в урочищі Червона поляна 14.09.2014.

За твердженнями вцілілих бійців – це військовослужбовець 51-ї окремої механізованої бригади.

З великою долею вірогідності можна припустити, що тіло належить солдату Павлу Богайчуку. Зокрема, збігається опис смертельного ураження та положення тіла зі свідками, які бачили, як був уражений кулями П. Богайчук.

Мама Павла один раз здавала ДНК, але збігів немає. Фото хрестика вона теж не опізнала, бо у Павла Богайчука він був срібний. Однак хрестик дійсно срібний, лише на фото він – почорнілий.

Майка та ланцюжок хрестика можуть фігурувати на фотографіях Павла Богайчука за травень 2014 року.

Потрібно проведення повторної експертизи ДНК як загиблого №4157 (зокрема, здійснення ексгумації), так і зразка мами.

Загиблій №4202

Знайдений пошуковцями Місії «Евакуація-200» на дорозі поміж с. Новокатеринівка та с. Горбатенко 10.09.2014.

Уніформа свідчить про приналежність до Збройних Сил України, кросівки на ногах – приблизно такі, як масово роздавались волонтерами військовослужбовцям 51-ї окремої механізованої бригади.

Місце знаходження – приблизно там, де старшого лейтенанта 2-ї протитанкової батареї 51-ї окремої механізованої бригади Олега Шванка «скинуло» з МТЛБ унаслідок вибуху.

На користь того, що це може бути Олег Шванк, свідчить наявна в кишенях загиблого трофейна нашивка з написом «Вооруженные силы России». Саме 2-а протитанкова батарея капітана К.Коваля 24 та 26 серпня 2014 р. прийняла бій з повітряно-десантними частинами Російської Федерації, які залишили на полі бою загиблих. 12 десантників українським військам вдалось захопити до полону.

Станом на сьогодні серед військовослужбовців 2-ї протитанкової батареї не вдалось встановити долю лише старшого лейтенанта Олега Шванка.

На підставі фотографії пошуковців, зробленій 10.09.2014, можна зробити висновок, що загиблій – досить худенький чоловік. Однак, у соціальних мережах вдалось віднайти фото цього ж загиблого, зробленого одним із російських військових 29.08.2014. За комплекцією це може бути Олег Шванк (до 10.09.2014 тіло «віддало» всю вологу, і тому зовнішній вигляд мерця радикально змінився).

На жаль, голова загиблого понівечена, а відтак інших порівнянь провести не можна. Мама один раз здавала ДНК, але збігів немає.

Потрібно проведення повторної експертизи ДНК як загиблого №4202 (зокрема, здійснення ексгумації), так і зразка мами.

Вгорі ліворуч: фото загиблого, зроблене одним із російських солдатів 29.08.2014, праворуч – фото пошуковців від 10.09.2014. По фото ліворуч можна побачити, що загиблий був повненький, проте з часом тіло «випустило вологу», і за фото праворуч може здатись, що він був худий.

Загиблий №4222

Ексгумований пошуковцями Місії «Евакуація-200» 6.11.2014 у північно-західному напрямку від тракторної бригади с. Осикове.

Координати місцезнаходження могили на карті Google47 49 31.6 38 10 17.88.

Рештки були трохи прикопані (не поховані, фрагменти скелету частково виходили на поверхню).

Характерна особливість черепу загиблого – заглиблення з правої задньої сторони. На ногах армійські берці 42 розміру, на правій руці зберігся фрагмент безпалої рукавички 42 розміру.

Пояс – радянського зразка (з зіркою).

Вище описані ознаки могли б свідчити про те, що загиблий міг належати до протиборчої сторони (сепаратистів). Але мало ймовірно, аби вони, знаходячись на контрольованій території, з такою неповагою поставились до власного загиблого.

Відтак, це, швидше за все – військовослужбовець 40-го батальйону територіальної оборони «Кривбас» (або іншої частини), який свого часу служив строкову службу у Радянській армії (або мав інші симпатії до неї), та намагався самотужки вийти з оточення. Чи був захоплений до полону та загинув під час перебування у ньому.

Початковий крок до ідентифікації: виявити, кому серед зниклих безвісти міг належати пояс з зіркою та берці 42-го розміру.

Загиблий №4164

Рештки виявлені пошуковцями Місії «Евакуація-200» у БМП-2 51-ї окремої механізованої бригади на дорозі поміж с. Горбатенко та с. Новокатеринівка 15.09.2014 разом з тілами інших двох загиблих: військовослужбовців Ігоря Кушніра та В'ячеслава Іоніва.

Поза всякими сумнівами, рештки належать третьому члену екіпажу БМП-2 Сергію Жуку.

Мама Сергія двічі здавала ДНК, але збігів немає.

Потрібно проведення ексгумації загиблого №4164 та повторної експертизи ДНК як решток, так і зразка мами.

Загиблі №3200 та 3251

Сильно обгорілі та зруйновані вибуховими травмами тіла. Точної локації їх місцезнаходження встановити не вдалось.

За характером руйнування тіла можуть належати: Анатолію Шияну (40-й батальйон «Кривбас»), Руслану Дейнеко (92-а окрема механізована бригада), або ще комусь, хто залишився у момент вибуху та подальшої пожежі у військовій (автомобільній) техніці.

Потрібно проведення ексгумації загиблих та повторної експертизи ДНК.

Краснопільське кладовище (м. Дніпро)

Станом на сьогодні залишилось взагалі не ідентифікованими 7 «іловайців» (ідентифіковані по ДНК, але не визнані родинами, у розрахунок не приймаються):

№622 – локація, з якої доставлено загиблого, достеменно невідома;

№630 – с. Червоносільське;

№639 – с. Червоносільське;

№644 – с. Червоносільське;

№667 – с. Червоносільське (вірогідно, Віктор Дмитренко);

№668 – с. Червоносільське;

№680 – с. Червоносільське.

Для встановлення осіб загиблих потрібна здача ДНК родинами наступних зниклих безвісти:

Бундіков Роман Володимирович (батальйон «Донбас»),

Дмитренко Віктор Іванович (батальйон «Донбас»),

Тендітник Ярослав Володимирович (батальйон «Донбас»),

Чолокян Артур Ашотович (батальйон «Донбас»),

Клепач Олександр Олександрович (батальйон «Івано-Франківськ»),

Сугак Руслан Іванович (40-й батальйон тро «Кривбас»),

Зіноватний Віталій Вікторович (3-й окремий полк спеціального призначення).

Крім того, серед цих загиблих можуть бути основні частини тіла військовослужбовця 17-ї окремої танкової бригади Петрова Євгена Анатолійовича (№ 363 у нашому списку, ідентифікований по № тіла (точніше – фрагментів) 4227 на Кушугумському кладовищі).

Основні проблеми ідентифікації загиблих воїнів в Україні

Ідентифікація загиблого має бути кінцевим результатом оперативно-розшукової роботи з виявлення обставин загибелі кожного конкретного бійця. Спочатку слідчі органи мають опитати свідків про обставини бою, зібрати документи, ознайомитись з речовими доказами, кінець-кінцем – зробити попередній висновок про особу загиблого. Вже потім корелювати свої висновки з даними експертизи ДНК.

I. Неналежна робота слідчих органів, або недбале виконання службових обов'язків.

Зазвичай, усі слідчі покладаються винятково на експертизу ДНК. Є довідка – виноситься постановка, немає – справа про зникнення безвісти/обставини загибелі та інше роками лежить нерухомо в управліннях нацполіції (або СБУ), мандруючи від одного слідчого, до іншого.

Кволість та повільність, а також неминучі помилки, що допускають слідчі органи, часто повністю нівелюють довіру до нацполіції та СБУ збоку родин зниклих безвісти та загиблих.

Наприклад, у документації по справі ідентифікації Ігоря Юрківця слідчі органи назвали неправильне ім'я та по-батькові тата Ігоря. Крім того, попередні висновки експертизи були написані недбало. Результати експертизи ДНК повідомлялись родині з інтервалами у роки (не виключаю, що про деякі акти експертиз вони навіть не знають). При такому ставленні до свого горя родина Юрковців буде проводити надію, що Ігор живий.

Родина Олександра Лобжина дізналась про те, що її сина ідентифіковано по ДНК, лише через рік після проведення експертизи. Причому, повідомила їм про це людина, яка не належить до кола правоохоронців, а саме – я. І потім ще понад місяць мені довелося доводити різним представникам Нацполіції, що Сашко давно ідентифікований, і проблема саме в неорганізованості оперативно-розшукової роботи, а не в тому, що я «видаю бажане за дійсне».

Комунікація між слідчими органами та родинами, яка займає місяці і, навіть, роки замість лічених днів – це найбільший недолік в роботі нацполіції та СБУ.

II. Тіла загиблих та висновки по справі мають передаватись у присутності кількох медекспертів, які б одразу мали змогу надати фахову консультацію.

Мама та рідний брат військовослужбовця 17-ї танкової бригади Олега Алексаніча стверджують, що хлопець займався боксом та мав масивні п'ястуки. А той, хто був ідентифікований як Олег, на посмертному фото з моргу, з тонкими пальцями. Мають вони й інші подібні питання, порівнюючи фото.

Мама Ігоря Ткаченка з 93-ї бригади, дивлячись на фото загиблого хлопця, який ідентифікований, як її син, також не бачить схожості. Ігор був клаповухий та з продовгуватим обличчям, а той – з притиснутими вухами та роздутий. Родина Миколи Гуменюка також стояла на своєму: «зовні не схожий!». Бо їх хлопчина стрункий та тендітний, а на фото – наче старший чоловік в тілі (днями родина забрала тіло хлопця).

Вочевидь, досвідчені патологоанатоми можуть дати відповіді на всі ці питання та докладно пояснити родинам як виникли розбіжності (тіла могли розпухнути на сонці, «віддати» вологу, або, навпаки, наповнитись дощовою водою, і т.д.).

Така сама ситуація і з зубними картами загиблих. У низки родин питання: чому не збігаються зубні карти їх близьких та тих загиблих, які ідентифіковані по ДНК? Повторна ексгумація та особисті пояснення стоматологів могли б відповісти на ці питання.

Але, на жаль, медичні експерти не залучаються до особистого спілкування з родинами зниклих безвісти або загиблих.

III. В судово-медичних експертизах (моргах) відсутні фахівці у галузі травматології (смертності) внаслідок військових дій, стихійних лих, великих пожеж та інших подібних катаклізмів.

Розбір тіл (та фрагментів) загиблих був покладений на пересічних судмедекспертів, патологоанатомів, тощо. Військові або пошуковці привозили до моргів мішки з рештками тіл. Але не завжди експерти розуміли, що ці фрагменти можуть бути від різних людей. У 2015 році судмедексперти вже знали, що таке може статись, але у 2014-му було допущено низку помилок. Резонансною стала історія про те, що разом з рештками танкіста Артема Абрамовича був похований і його товариш по екіпажу – Ярослав Антонюк. Вони загинули 12 серпня 2014 року.

Восени того ж року на місці загибелі бійців працювала група пошуковців Місії «Евакуація 200». Фрагменти тіл складались у мішки залежно від дати знахідки (адже пошуковці – не патологоанатоми). Знаючи це, я і порадив родинам А.Абрамовича та Я.Антонюка домагатись ексгумації могили Артема. На жаль, версія, висловлена мною, цілком підтвердилась.

Найскладніший випадок – ексгумація пошуковцями Місії «Евакуація 200» («Чорний тюльпан») двох братських могил військовослужбовців 93-ї окремої механізованої бригади неподалік від Гловайська. Всього там загинуло (вважаються зниклими безвісти) 25 бійців.

Ексгумація проводилась впродовж 11-12 вересня 2014 року, через неповних два тижні після загибелі військовослужбовців. Могили були ледь прикопані. Нагорі лежали цілі тіла в уніформах. А ось під ними – «каша» з фрагментів, речей, озброєння. Пошуковці, які руками розчищали цімогили, на мою думку – люди з потужною психікою, нервовою системою та оптимістичним поглядом на життя. Це – Валентин Ващук, Ярослав Жилкін, Павло Нетьосов, і, в першу чергу – Леонід Бондар, який

ці дві могили «добивав» сам (перепрошую у тих, кого забув назвати, але історії пошуковців заслуговують на окрему книгу). За словами Леоніда, у могилах він зібрав кілька окремих голів. Звісно, особливо сортувати моторошні знахідки не було ані часу, ані сил. Більшість мішків з фрагментами одних і тих самих людей потрапила до м. Дніпра, а шість опинились у Запоріжжі.

Станом на сьогодні всі загиблі з цієї могили ідентифіковані, але частина родин категорично не згодна з результатами експертизи. Наприклад, родина Сергія Ременюка готова прийняти тіло, але вони не розуміють чому зубна карта загиблого повністю не збігається з даними стоматолога Сергія. В клопотанні про повторну ексгумацію загиблого, аби наново відібрати ДНК, родині відмовили. Приблизно така сама ситуація і з тілом ідентифікованим як Ігор Троценко.

Перспектив з'ясувати ці питання найближчим часом не передбачається...

IV. Простими словами про експертизу ДНК

Експертиза ДНК – це абсолютно надійне та безпечальційне підтвердження спорідненості людей. При експертизі ДНК існує два варіанти співпадінь: «збіг» – це означає, що генотипи людей, які порівнюються, схожі, але потрібна додаткова експертиза. По жіночій лінії може бути кілька збігів. Це означає, що у цієї жінки та людей, з ДНК яких є співпадіння, у близькому, або далекому минулому були спільні пращури.

«ідентифікація» – дуже висока подібність генотипів людей, які порівнюються. Крім того, проведено експертизу не лише по мамі, а ще й по татові (або по дитині). Тобто – по двох і більше близьких родичів.

Однак, треба розуміти, що експертизи ДНК робляться у нашій країні, в якій не буває так, щоб одразу робилось усе правильно. Саме тому поміж ДНК мами та загиблого бійця з першого разу може й не бути збігів, бо:

- неправильно відбирався біологічний матеріал;
- відбулась деградація клітин у вже відібраному біологічному матеріалі;
- лабораторні аналізи проводились за допомогою неякісних реактивів, або працівники даної установи їх просто не вміли робити належним чином.

В результаті ми маємо багато шокуючих випадків, коли батькам доводилось просити та доводити слідчим органам необхідність повторно відібрати зразки ДНК.

Вперше я виявив цю обставину навесні 2015 року. Вивчаючи матеріали запорізької судово-медичної експертизи, я по фрагментах одягу та фізичних параметрах виявив рештки військовослужбовця 24-ї бригади Юрія Нагорного, який загинув у ніч з 10 на 11 липня 2014 року. Було достеменно відомо, що мішок з тілом хлопця, на якому товариші написали «Юра, Львів», доїхав до запорізького моргу. Але збігів по ДНК з матою Юрія чомусь не було. Я передзвонив батькам героя, порадив домагатись проведення ексгумації визначеного номера неідентифікованого, і, паралельно, обом повторно здати ДНК (причому, слідчий, який вів справу загибелі Юрія, від-

мовляв родині у цих вимогах: мовляв, і одного ДНК мами вистачить).

Батьки Ю.Нагорного домоглись ексгумації та переробки експертизи ДНК – і все зійшлося. Юрія перепоховали на батьківщині.

Другий випадок ще більш унікальний. Тієї ж весни 2015-го до мене звернулася родина Дмитра Тимошенкова (донбасівця, який загинув під Гловайськом). З близьких родичів у Дмитра залишилась лише мама. По її ДНК відбулось аж три збіги з рештками різних загиблих. Слідчий напівжартома-напівсерйозно запропонував забрати родині будь-кого...

Однак загиблі, з якими у мами були збіги по ДНК, ані по даті смерті, ані по місцю знаходження, ані по іншим факторам не могли бути Дмитром Тимошенковим. Я запропонував родині самій поїхати до м. Дніпра, аби там подивитись у слідчої Ольги Жатовецької неідентифікованих бійців батальйону «Донбас», що були доставлені з місця загибелі Дмитра. На одній з фотографій мама та вітчим чітко впізнали зубні коронки, які незадовго до смерті було встановлено хлопцеві. Цікаво, що по цьому загиблому з мамою збігів по ДНК не було. Переробка експертизи дала позитивний результат – опізнаний по зубах хлопець дійсно виявився Дмитром.

Серед загиблих, але неідентифікованих іловайців я опізнав ще трьох героїв:

- комбрига 51-ї бригади полковника Павла Півоваренка;
- добровольця батальйону «Дніпро-1» Володимира Комісара;
- військовослужбовця 51-ї бригади Олександра Перепелицю.

У першому випадку збіг по ДНК був, але слідча, яка вела цю справу, заявила родині, що це ще нічого не означає і не звернулась до УСБУ у Запорізькій області, де знаходилась справа по загиблому, з яким відбувся збіг ДНК у родини Півоваренко. Зважаючи на статус загиблого, роботу з його ідентифікації довело до кінця Управління цивільно-військового співробітництва Генерального штабу Збройних Сил України.

У двох інших випадках збігів по мамам не було взагалі, хоч обидва бійця досить легко ідентифікувались по обличчю. Більше того, в Олександра Перепелиці було характерне татуювання у вигляді кораблика з написом «U-206». Це означало, що він колись відбував строкову службу на корветі «Вінниця».

Цікаво, що в СБУ інформація про зниклого безвісти О.Перепелицю була, а ось про татуювання – ані слова. Хоч родина пізніше стверджувала, що повідомляла про це СБУ.

Кінець-кінцем інформація про попереднє опізнання в одному випадкові була донесена до керівництва Нацполіції у Дніпропетровській області (в підрозділі якої служив та загинув В.Комісар), в іншому – слідчій управління Нацполіції у Вінницькій області Інессі Кагляк. Переробка експертизи довела, що зазначені бійці – ті, яких мені вдалось попередньо ідентифікувати без ДНК.

Зважаючи на описані прецеденти, слідчою у м. Дніпро О.Жатовецькою восени 2017 року було ініційовано перевиведення ДНК з біологічних зраз-

ків кількох неідентифікованих загиблих. У результаті було «знайдено» загиблих донбасівців: Андрія Щербіну (у нього зразки здавали кілька членів родин, але безрезультатно) та Павла Петренка, а також айдарівця Сергія Кононка (загинув під Луганськом 26.08.2014).

Тепер слід зробити переробку експертиз ДНК деяких неідентифікованих загиблих, які поховані на Кушугумському кладовищі у Запоріжжі. Але, на відміну від тих, хто похований у Дніпрі, справу «запорізьких» загиблих веде місцеве УСБУ, яке впродовж двох останніх років жодної нової ідентифікації не провело.

V. Чому у більшості випадків бажано робити експертизу ДНК

Смерть потворить тіло людини: у багатьох випадках відбувається деформація не лише м'яких тканин, а й хрящів, скелету. Навіть якщо є абсолютна впевненість, що перед очима тіло близької людини, це може бути оманливим.

Звісно, якщо при загиблому є документи, особисті речі, уніформа з особливими ознаками – це важливі речові докази, які дають вагому підставу до ідентифікації без експертизи ДНК.

У всіх інших випадках важливість експертизи ДНК незаперечна. Траплялись випадки, коли родина забирала тіло загиблого лише за зовнішньою подібністю (як їм здавалось), а потім виявлялось, що це інша людина.

Наприклад, на жаль, досі не доведена до кінця ідентифікація по ДНК Олександра Сорокового, який загинув під Іловайськом 28 серпня 2014 року. Один із членів родини забрав у морзі м. Дніпро загиблого, який здався йому Олександром. Але цей боєць ніяк не міг бути ним, бо загинув 29 серпня у с. Червоносільському. А місце загибелі Олександра було чітко відомо, з розповідей товаришів, – машина неподалік від с. Новокатеринівка. У цій спаленій машині пошуковці дійсно знайшли двох загиблих і при одному з них був мобільний телефон Олександра Сорокового.

Навесні 2016 року я повідомив родині про можливу помилку. Експертиза ДНК підтвердила, що той невідомий загиблий з мобількою біля згорілої машини і є Олександр. А ось тіло, яке вони забрали та поховали, належить бійцю батальйону «Донбас».

Минуло два роки, але ані слідчі органи, ані судова система не квапляться виправити помилку.

У цій короткій статті описано лише деякі випадки серед великої кількості проблем з ідентифікацією, з якими мав справу автор. Попри чотири роки війни, в Україні досі не існує експертного центру, або бодай окремої групи з представників різних відомств, яка б займалась винятково ідентифікацією загиблих.

Ярослав Тинченко